

Αλφα

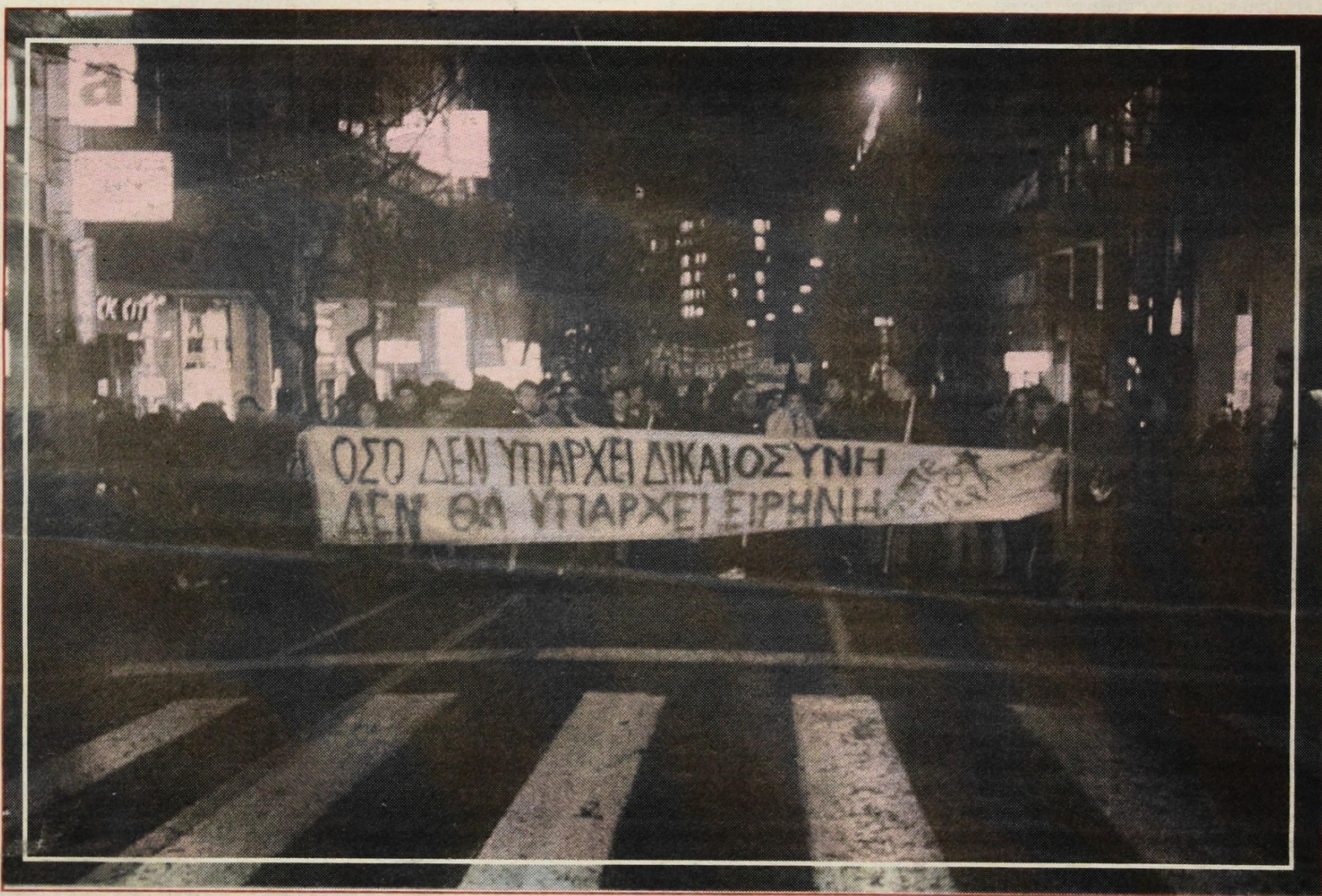
ΓΙΑ ΤΗΝ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΑΠΕΛΕΥΘΕΡΩΣΗ

ΣΑΒΒΑΤΟ 17 ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ 1998 • ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΑΝΑΡΧΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ • ΓΡΑΦΕΙΑ: ΠΑΠΑΡΡΗΓΟΠΟΥΛΟΥ 45 • ΕΤΟΣ 3ο • ΤΕΥΧΟΣ 117 • ΔΡΑΧΜΕΣ 200

ΑΠΟ ΤΑ ΛΕΚΑΝΟΠΕΔΙΑ ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΝΟΤΟΥ

Οι Ζαπατίστας δεν είναι μόνοι

Από νωρίς η αστυνομία είχε κυκλώσει με ισχυρές δυνάμεις την πλατεία Κάνιγγος. Εκεί είχε οριστεί ο τόπος συγκέντρωσης της πορείας διαμαρτυρίας για τη σφαγή στο Chenalho της Chiapas. Κόσμος ποικίλων πολιτικών τάσεων κατέφθανε στην πλατεία. Τα πανό άρχισαν να ξεδιπλώνονται και οι προκηρύξεις να μοιράζονται. Το πλήθος όσο πέραγε η ώρα πυκνωνε. Ο αριθμός των συγκεντρωμένων πλησίαζε του χίλιους. Τα πρώτα συνθήματα ακούγονται: «Στο Μεξικό χηπουν οι δολοφόνοι, οι Ζαπατίστας δεν είναι μόνοι», «Το αίμα κυλάει, εκδίκηση ζητάει». Το μπροστινό πανό έδινε το μήνυμα της πορείας: «Χωρίς δικαιοσύνη δεν υπάρχει ειρήνη. Είμαστε όλοι Ζαπατίστας». Πράγματι, αυτή η πορεία δεν ήθελε να σύρει κανέναν επιτάφιο ούτε να κάνει έναν ευχάριστο περίπατο στη νυχτερινή Αθήνα. Ήθελε να καταγγείλει, ήθελε να τιμωρήσει. Ποιους; Τους κυβερνώντες του Μεξικού και τους απανταχού εξουσιαστές που συνεργούν είτε άμεσα, είτε έμμεσα, είτε φυσικά, είτε ηθικά. Οι συγκεντρωμένοι (που τελικώς πλησίασαν τους 1500) άρχισαν να πορεύονται διαμέσου της οδού Ακαδημίας κατευθυνόμενοι προς την πρεσβεία του Μεξικού. Οι διμοιρίες των ΜΑΤ, προκλητικές για άλλη μια φορά, περικύκλωσαν ασφυκτικά το σύνολο σχεδόν της πορείας δημιουργώντας το γνωστό «Π». Τον περίφημο αυτό κλοιό που δυστυχώς έχει «περάσει» τόσο εύκολα και έχει καταστεί πλέον ένα ντε φάκτο δεδομένο για κάθε πορεία με απελευθερωτικά ή διεκδικητικά προτάγματα. Ένας κλοιός που κυριολεκτικά σε α-

Όχι στην κατασκευή τρομοθεάματος

Η σύλληψη του Ν. Μαζιώτη το πρωί της δεκάτης τρίτης Ιανουαρίου έδωσε το έναυσμα για έναν ακόμη γύρο (τηλεοπτικού κι όχι μόνο) τρομοθεάματος. Την ώρα που κλείνει η ύλη του Άλφα (Πέμπτη βράδυ) ο συλληφθείς δεν είχε ακόμη απολογηθεί οπότε δεν είναι επαρκώς ξεκαθαρισμένο το τι λέει για τις κατηγορίες που του αποδίδονται. Η δικηγόρος του πάντως δήλωσε ότι ο πελάτης της αρνείται τα πάντα. Το βέβαιο είναι ότι οι αστυνομικές και δικαστικές αρχές (συνεπικουρούμενες από τα πάντα πρόθυμα για το καλό ΜΜΕ) συνέχισαν τη μακροχρόνια παράδοση τους: Αγριανθρωπισμός, καταπάτηση δικαιωμάτων, διαρροές, ψεύδη και διαπόμπευση προσώπων.

Παράλληλα με την έφοδο στο σπίτι του Καματερού, η (αντι)τρομοκρατική μπουκάρει σε άλλα εννιά σπίτια και κάνει δεκαέξι προσαγωγές.

Οι ιθύνοντες της καταστολής (όπως επίσης κι ο πολιτικός τους προϊστάμενος) δηλώνουν ανεκφυλιστά ότι οι δεκαέξι προσάγονται στο ευαγές ίδρυμα της λεωφόρου Αλεξάνδρας επειδή κινούνται στο λεγόμενο αναρχικό χώρο κι έχουν κοινωνικές σχέσεις με το Μαζιώτη. Ποιος είπε ότι η πολιτική ένταξη κι οι διαπροσωπικές σχέσεις δεν αποτελούν ενοχοποιητικά στοιχεία στην εκσυγχρονισμένη πολιτεία; Και για να ολοκληρωθεί η προληπτική τιμωρία των δεκαέξι, τα ονόματά τους διοχετεύονται στους δημοσιογράφους οι οποίοι (αλίμονο!) τα κάνουν γνωστά στο πανελλήνιο. Από εκεί και πέρα ξετυλίγεται το γνωστό γαϊτανάκι των ψιθύρων στα ευήκοα ώτα των αστυνομικών ρεπόρτερ. Ο Μαζιώτης συνδέεται με τον «Επαναστατικό Λαϊκό Αγώνα» και τον «Μαχόμενο Αντάρτικο Σχηματι-

σμό». Γίνεται λόγος για «συνεργούς» του και για κάποιο μυστηριώδες κοινόβιο γυναικών. Οι καταλήψεις της Δροσπούλου και της Αχαρνών χαρακτηρίζονται άντρα τρομοκρατίας. Ανακοινώνεται μάλιστα η «είδηση» ότι έγινε έφοδος και στις δύο. Μέχρι κι ο Ντάνος Κρυστάλλης επανεμφανίζεται...

Τελικά (ως είθισται) η όλη ιστορία ξεφουσκώνει. Μόνο ο Μαζιώτης παραπέμπεται (για κακουργήματα που άπτονται της υποτιθέμενης συμμετοχής του στους «Αναρχικούς Αντάρτες Πόλεων»). Όμως και τούτη η ομοβροντία τρομοθεάματος συνέβαλε στη νάρκωση της κοινωνικής συνείδησης ώστε να μην αντιλαμβάνεται ποιοι είναι οι πραγματικοί τρομοκράτες της ζωής μας.

Α.Γ.

συνέχεια στη σελίδα 4

Την Τρίτη 20 Ιανουαρίου στις 12 μ.μ. εκδικάζεται στο Εφετείο της Σωκράτους η αίτηση έκδοσης του Ε. Μπιάνκο. Να είμαστε εκεί!

Οι εξολοθρευτικοί δαίμονες

Τον Μάρτιο του 1934 (είμαστε τρεις μήνες πριν από τη "νύχτα των μεγάλων μαχαιριών", σημειώστε το καλά) η Σοβιετική Ένωση υιοθετεί ένα νέο νόμο, που τιμωρεί τις ομοφυλοφιλικές πράξεις μεταξύ συναινούσων αντρών με φυλάκιση μέχρι πέντε χρόνων. Η ποινή επεκτείνεται και μέχρι οχτώ χρόνια στην περίπτωση που έγινε χρήση βίας ή κατάχρηση εξουσίας. Μεγάλοι διωγμοί εξαπολύονται απ' άκρη σ' άκρη όλης της χώρας, οι πρώτοι αυτού του είδους σ' όλο τον κόσμο. Στη Μόσχα, στο Λένινγκραντ, στο Καρκόβ, στην Οδησσό, σ' όλες τις μεγάλες πόλεις, η αστυνομία συλλαμβάνει τους "γνώστους" ομοφυλόφιλους, οι οποίοι οδηγούνται στη Σιβηρία.

Μεταξύ Στάλιν και Χίτλερ, οι δυστυχημένοι ομοφυλόφιλοι πληρώνουν ένα τερατώδες παιχνίδι αντικατοπτρισμού. Οι ναζί, είχαν βρει κατά των μαρξιστών την ιδέα ότι η Διεθνής είχε διαβρωθεί, όπως και τα κομμουνιστικά κόμματα, από εβραίους. Ιδέα, που εξάλλου ώθησε την ΕΣΣΔ σ' ένα άγριο αντισημιτισμό. Αλλά οι κομμουνιστές προπαγανδιστές βρήκαν μια δαιμόνια απάντηση: κατηγορώντας τους ναζί για ομοφυλοφιλία, τους εξαναγκάζουν να καθαρίσουν τους δικούς τους στάβλους του Αυγεία. Είναι η εποχή του Γκόρκι, του μεγάλου Γκόρκι, που γράφει μέσα στον "Προλεταριακό Ουμανισμό": **"Στις φασιστικές χώρες, η ομοφυλοφιλία καταστρέφει τη νεολαία και ανθεί χωρίς τιμωρία. Και ενώ στις (...) σοσιαλιστικές χώρες η ομοφυλοφιλία έχει θεωρηθεί κοινωνικό έγκλημα και τιμωρείται αυστηρά, στη Γερμανία έχει γίνει μόδα το να είσαι ομοφυλόφιλος. ΚΑΤΑΡΓΕΙΣΤΕ ΤΗΝ ΟΜΟΦΥΛΟΦΙΛΙΑ ΚΑΙ Ο ΦΑΣΙΣΜΟΣ ΘΑ ΕΞΑΦΑΝΙΣΤΕΙ"**.

Καταργείστε τους εβραίους κι ο μαρξισμός θα εξαφανιστεί, απαντά σαν τρομακτική ηχώ η ναζιστική προπαγάνδα. Και καθεμιά από τις δύο δικατορίες, ενεργώντας περισσότερο από ανταγωνισμό παρά από πραγματική επίθεση, επωφελείται για να τακτοποιήσει τα του οίκου της.

Ας αποδώσουμε την εφεύρεση στους εφευρέτες: ήταν οι σοβιετικοί που άρχισαν, ωθώντας εκβιαστικά τους ναζί: οι τελευταίοι βέβαια αναλαμβάνουν γρήγορα το έργο με μια τρομερή αποτελεσματικότητα. Οι σοβιετικοί είχαν ήδη ανοίξει το δρόμο για τα στρατόπεδα συγκέντρωσης, που θα εκμεταλλευτούν οι ναζί με τη γνωστή σε όλους επιτυχία. Η όχι τόσο φανερή ιδέα μιας ουσιαστικής "κατάργησης" του ομοφυλόφιλου σ' όλη την επικράτεια, προϋπόθετε επίσης μια "ιδεολογική επανάσταση", που χρωστούσε στο ΚΚΣΕ.

Απόσπασμα από άρθρο που δημοσιεύθηκε (με τον ίδιο τίτλο) στο 17ο τεύχος (Ιανουάριος 1998) του "Πόθου", του περιοδικού της Ομάδας Πρωτοβουλίας Ομοφυλόφιλων Θεσσαλονίκης

Κάλεσμά της πρωτοβουλίας αλληλεγγύης στους ζαπατίστας.

Η Πρωτοβουλία Αλληλεγγύης στον Αγώνα των Ζαπατίστας (Θεσσαλονίκη) θα πραγματοποιήσει την Τετάρτη 21 Γενάρη, στις 8.00μμ, στο αυτοδιαχειριζόμενο κοινωνικό κέντρο "Ναυτίλος", ανοιχτή συνάντηση με θέμα το παγκόσμιο καραβάνι αλληλεγγύης (βλ. σελ. 7 της εφημερίδας), ενημέρωση για τις τελευταίες εξελίξεις, καθώς και ενημέρωση για άλλες κινήσεις αλληλεγγύης.

Για τους ζαπατίστας στην Κέρκυρα

Σήμερα, Σάββατο 17 Γενάρη, το Αυτοδιαχειριζόμενο Στέκι Κέρκυρας θα πραγματοποιήσει βιντεοπροβολή των ντοκουμέντων για τα γεγονότα στο San Pedro και στο San Cayetano. Η εκδήλωση θα γίνει στις 7 το απόγευμα, στο χώρο του στεκιού (Σολωμού 23, Σηλιά)

ΠΟΡΕΙΕΣ ΚΑΙ ΣΥΝΘΗΜΑΤΑ

Οι πορείες και οι διαδηλώσεις αποτελούν ένα μέσο αγώνα, ένα τρόπο συνένωσης των μεμονωμένων και αποσπασματικών φωνών αντίδρασης, σε μαζικότερες και πιο αποτελεσματικές. Αποτελούν ένα από τα πιο άμεσα μέσα αντιπληροφόρησης και διεκδίκησης δικαιωμάτων. Κυρίαρχο στοιχείο σ' αυτές αποτελούν τα συνθήματα.

Τα συνθήματα συμπυκνώνουν σε μια γραμμή, πολιτικό λόγο, ιδέες και αντιλήψεις μεταμορφώνοντας τα σε πιο εύληπτη μορφή από τους τριγύρω. Τα συνθήματα, μεταλλάσσονται στην πορεία του χρόνου, καθώς αλλάζει ο πολιτικός λόγος που τα παράγει. Αποτελούν στίγμα της χρονικής συγκυρίας που πέρασε ανεπιστρεπτή, και μένουν στο χρονοντούλαπο της ιστορίας για να μας θυμίζουν τους αγώνες, την εξέλιξη μας σαν πολιτικό χώρο.

Ως προς το ύφος που διακρίνει τα συνθήματα αυτά, είναι χαρακτηριστικό της χρονικής περιόδου που εμφανίστηκαν και της κατάστασης που επικρατούσε στο "χώρο" τη δεδομένη στιγμή. Την ένταση και το ξύλινο λόγο, αντικαθιστά, εν μέρει, το χιούμορ και η ευφάνταστη λιτότητα. Ένα είδος βίαιου κυνισμού, οργισμένης ωμότητας και υβριστικών ξεσπασμάτων, εξακολουθεί να συνυπάρχει με τη ρομαντική διάθεση και τον παθιασμένο λυρισμό. Συνθήματα που προπαγανδίζουν την αναρχία όπως το "Εδώ και τώρα αναρχία" ή το "Ούτε φασισμός, ούτε δημοκρατία, κάτω ο κρατισμός, ζήτω η αναρχία", τα τελευταία χρόνια για ακόμη μια φορά - τουλάχιστον στη Θεσσαλονίκη, έχουν μπει στο περιθώριο, ενώ συνθήματα που υποδηλώνουν την Αντί ΜΜΕ στάση πληθαίνουν. Διατηρούνται παράλληλα στο προσκήνιο συνθήματα κατά της αστυνομίας που αυτή τη φορά συμπληρώνονται με συσχέτιση άλλων μηχανισμών εξουσίας (δικαιοσύνη, ΜΜΕ) και φασιστικές ιδέες και ομάδες. Ενίοτε βέβαια ακούγονταν συνθήματα αριστερής (ή "αριστεριστικής") προέλευσης συνή-

θως σε περιόδους δικής μας πολιτικής πενίας όπως το "3 και 60 παίρνετε και τον κόσμο δέρνετε" κλπ.

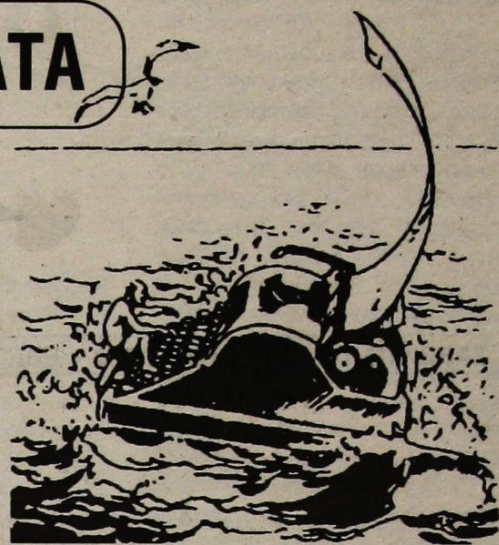
Εκείνο όμως που φαίνεται να μην αλλάζει, είναι η μόνιμη σχεδόν, χρήση συνθημάτων που δεν έχουν σχέση με την αιτία της πορείας. Συνθήματα που ακούγονται στη λογική του: "ότι θυμάμαι χαίρομαι" από τα χείλη του κάθε πικραμένου.

Παραδείγματα, και μάλιστα πρόσφατα, για του λόγου το αληθές:

- Πορεία αλληλεγγύης για μια κατάληψη, περνάει μπροστά από τα γραφεία κάποιου κόμματος και... εξεγείρεται "συνθηματικός" κατά του συγκεκριμένου κόμματος σε σημείο να αναρωτιέται κανείς αν πήγε στη σωστή πορεία.
- Σε πορεία διαμαρτυρίας, για την πιθανή αποφυλάκιση του Καλαμπόκα, ακούγεται το σύνθημα "Το πάθος για τη λευτεριά, είναι δυνατότερο απ' όλα τα κελιά."!!!
- Μπροστά στο αμερικάνικο προξενείο, στη φετινή πορεία του Πολυτεχνείου, αντί να κυριαρχήσουν συνθήματα αλληλεγγύης στο Γιώργο Μπαλάφα, κυριάρχησε το σύνθημα "Σκυλιά, φυλάτε τα αφεντικά σας".
- Στην τελευταία πορεία αλληλεγγύης στους Ζαπατίστας ακούγεται το "Οι Μπάτσοι που λάνε την ηρωίνη".

Φτάνουμε έτσι σε κωμικοτραγικά επίπεδα, όπου τα συνθήματα που ακούγονται, όχι μόνο δίνουν την αίσθηση του περιττού αλλά δημιουργούν και την εντύπωση ότι κυριαρχεί ένα είδος άκρατου παραλογισμού.

Δυστυχώς τα τελευταία χρόνια, ακούγονται και συνθήματα που είτε αποτελούν νέες versions παλαιότε-

ρων, σε υποτίθεται πιο "δυναμικές" μορφές, είτε είναι πιο πρόσφατες και επίσης "δυναμικές" αντίληψης, που όχι μόνο αφαιρούν το συμπύκνωμα πολιτικού λόγου αλλά, κατά τη γνώμη μου, αποτελούν και πραγματική ύβρη απέναντι σε βασικές αρχές (π.χ. αντισημισμό) που αντιπροσωπεύουν(;) το "χώρο" όπως το διαβόητο πλέον "Μπάτσοι, TV, Χρυσή Αυγή, όλα τα μουνόπανα δουλεύουνε μαζί". Αλλά και το "Σκατά, Σκατά στο Τάφο του Ζητά", για τη χρήση του οποίου δεν μπορώ παρά να αναρωτηθώ το κατά πόσο το επίπεδο του πολιτικού λόγου που υποδηλώνει η χρήση της λέξης "Σκατά", είναι και το επίπεδο του πολιτικού λόγου που αντιπροσωπεύει αυτό το "χώρο". Αν όχι, τότε η χρήση ενός τέτοιου συνθήματος μάλλον καταφέρνει να μας...αυτοπροσβάλλει.

Ίσως τελικά να είναι, άρρηκτα συνδεδεμένη η χρήση των "εφ' όλης της ύλης" συνθημάτων στις πορείες αυτού του χώρου. Εκείνο που όμως δεν πρέπει να παραβλέψουμε ως κάτι "...που γενικά συμβαίνει..." είναι η χρήση συνθημάτων που προσβάλλει το κοινό, αρχειακά αποδεκτό. Αποτελεί, αν όχι τίποτα άλλο, αφορμή για να διαπιστώσουμε αν έχουμε πλήρη συνείδηση του γιατί κατεβαίνουμε στο δρόμο, ποιους ανθρώπους έχουμε δίπλα μας ή αν απλά μια πορεία αποτελεί ευκαιρία για ένα επαναστατικό περίπατο εκτόνωσης.

E.K. Ψ
ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ

4 χρόνια κατάληψη Βαρβάρα

Στις 3 Ιανουαρίου η κατάληψη Βαρβάρα συμπλήρωσε 4 χρόνια. Με την ευκαιρία της επετείου αυτής διοργανώνουμε ένα εορταστικό τετραήμερο αυτοοργάνωσης και συζήτησεων. Στις εκδηλώσεις που θα γίνουν καλούμε όλες τις συλλογικότητες και τα άτομα που συμμετέχουν σε παρόμοια εγχειρήματα στις συζητήσεις οι οποίες θεωρούμε σημαντικές γιατί μέσα απ' αυτές θέλουμε να αναζητήσουμε, μέσω της πορείας της κατάληψης, τους στόχους που επιδιώξαμε, τις εμπειρίες από τα μέσα που επιλέξαμε και την ζωή σε ένα κατειλημμένο κτίριο. Θέλουμε μία ανοιχτή συζήτηση για να κάνουμε μια εκτίμηση της μέχρι τώρα πορείας μας και να αναζητήσουμε τα θετικά και τα αρνητικά της, έχοντας πάντα σαν σκοπό να εξοπλίσουμε καλύτερα την δυναμική μας για το μέλλον.

Με το παραπάνω σκεπτικό σας ενημερώνουμε για τις εκδηλώσεις μας και ευχαριστώντας θα φιλοξενήσουμε όσους από εσάς θελήσουν να συμμετάσχουν σε αυτές.

Πέμπτη 22 Γενάρη

- ΒΙΝΤΕΟΠΡΟΒΟΛΗ "Καταλήψεις στο Άμστερνταμ", 6.00μμ
- Ακολουθεί ΣΥΖΗΤΗΣΗ με θέμα: "4 χρόνια κατάληψη, εμπειρίες-απόψεις-στόχοι"

Παρασκευή 23 Γενάρη

- ΣΥΖΗΤΗΣΗ με θέμα: "Προοπτικές για την αυτοοργάνωση και την ελευθεριακή δράση", 6.00μμ
- PARTY, 11.00μμ

Σάββατο 24 Γενάρη

- ΡΕΜΠΕΤΙΚΗ ΒΡΑΔΙΑ ΦΑΓΟΠΟΤΙ, 9.00μμ

Κυριακή 25 Γενάρη

- ΘΕΑΤΡΙΚΑ ΔΡΩΜΕΝΑ 9.00μμ
- ΣΥΝΑΥΛΙΑ με τους Δρακατώρ, 10.00μμ

«Αυτή η δίκη, της ομοσπονδίας είναι καταδίκη»

ΔΕΥΤΕΡΑ 22/12/97. Ο πρόεδρος της Ομοσπονδίας Ιδιωτικών Υπαλλήλων Ελλάδας Φραγκόπουλος σέρνει στο δικαστήριο το επιχειρησιακό σωματείο του MINION (συγκεκριμένα: τους συναδέλφους Νικολάου Κάτια, πρόεδρο και Πέρο Γιώργο, γραμματέα.) Τους κατηγορεί για συκοφαντική δυσφήμιση (!).

Τα γεγονότα

Τον Μάη του '97, το σωματείο του MINION είχε εκλογές. Η εργοδοσία προσπάθησε να ελέγξει το σωματείο, το οποίο με την αγωνιστική του στάση στέκεται εμπόδιο στις επιλογές της. Η εργοδοσία στήνει παράταξη - ψηφοδέλτιο. Η παράταξη αυτή έχει την αμέριστη στήριξη Φραγκόπουλου. Συναντήσεις γίνονται στα γραφεία της Ομοσπονδίας. Ο Φραγκόπουλος που βρίσκεται σε ανοιχτή γραμμή επικοινωνίας με τον Ησαϊάδη, είναι ο κύριος συντάκτης της διακήρυξης που μοιράζει η εργοδοτική παράταξη.

Η εργοδοσία όλη την προ των εκλογών περίοδο συκοφαντεί τους αγωνιστές συνδικαλιστές. Απειλεί και εκβιάζει. Το σταθερό ρεφρέν της είναι: «αν ψηφίσετε αυτούς, θα κλείσει το MINION. Δε θά 'χετε ψωμί αύριο».

Η εργοδοτική παράταξη στις εκλογές καταποντίστηκε. Έβγαλε μόνο μια έδρα στο 7μελές Διοικ. Συμβούλιο. Οι εργαζόμενοι με την ψήφο τους στήριξαν μια αγωνιστική πορεία για το σωματείο τους.

Το νέο Δ.Σ. κυκλοφόρησε ανακοίνωση και κατήγγειλε ανοιχτά τα όσα έγιναν πριν τις εκλογές. Κατήγγειλε το ρόλο της εργοδοσίας και τον Φραγκόπουλο, τον οποίο χαρακτήρισε εργοδοτικό.

Για το χαρακτηρισμό αυτό και με πειστήριο του εγκλήματος αυτή την προκήρυξη του σωματείου ο Φραγκόπουλος προσέφυγε στα δικαστήρια.

Τα δικαστήρια καταδίκασε τους δύο συνδικαλιστές σε 5μηνη φυλάκιση και 1 εκατομμύριο πρόστιμο τον καθένα. Ασκήθηκε έφεση.

Η άποψη μας

1. Προσυπογράφουμε τα όσα

το σωματείο του MINION καταγγέλλει. Ο Φραγκόπουλος δεν είναι μόνο ο εργοδοτικός είναι και κυβερνητικός «υπάλληλος». Ανήκει στο περιβάλλον Πρωτόπαππα, Πολυζωγόπουλου και ΣΙΑ, έχοντας λαμπρές φιλοδοξίες να σταδιοδρομήσει, μέσω του συνδικαλισμού, σε βουλευτής και υπουργός. Ταχτική του είναι να στηρίζει την κυβερνητική πολιτική και να υπονομεύει τους αγώνες.

* Ο Φραγκόπουλος υπέγραψε, πέρυσι «εκ μέρους των εργαζομένων» (τι ειρωνεύει) την επιείκυντη «συμφωνία κυρίων» για το ωράριο λειτουργίας των καταστημάτων. Αδιαφόρησε και υπονόμωσε τις κινητοποιήσεις των σωματείων για ανθρώπινο ωράριο. Σήμερα αδιαφορεί για το αν εφαρμόζονται έστω και αυτά που υπογράφηκαν με την «συμφωνία κυρίων».

* Αλήθεια τόσους μήνες που οι εργαζόμενοι στο MINION βρίσκονται σε κινητοποιήσεις, τι κάνει ο πολύς κύριος Φραγκόπουλος; Δεν εξυπηρετείται η εργοδοσία όταν αποδέχονται αυξήσεις 3,5+4,5%;

Η ΠΑΣΚΕ, η παράταξη του Φραγκόπουλου έχει επάξια κερδίσει τον τίτλο της εργοδοτικής κυβερνητικής παράταξης. Ο ίδιος ο Φραγκόπουλος με τη μήνυση που κατέθεσε επάξια κερδίζει και το χαρακτηρισμό του μπάτσου και του εισαγγελέα.

2. Στιγματίζουμε την απαράδεκτη στάση της Καίτης Ανθή, προϊστάμενης στο MINION και «δεξιού χεριού του Φραγκόπουλου και των στελεχών της ΠΑΣΚΕ, Ευανθίας Γκιάου (πρόεδρος του σωματείου ΑΚΡΟΝ ΙΛΙΟΝ ΚΡΥΣΤΑΛ)». Εκεί οι εργαζόμενοι, όχι μόνο δεν κατοχύρωσαν τη δουλειά τους (το πολυκατάστημα έκλεισε), αλλά με τις συμβουλές του Φραγκόπουλου και της ηγεσίας του σωματείου τους - όχι, κόντρα με την εργοδοσία - έχασαν δεδουλευμένα και αποζημιώσεις.

* Η υπονομευτική φιλοεργοδοτική ταχτική του εν λόγω συνδικαλιστή είναι γνωστή και στο επιχειρησιακό σωματείο του ΠΡΑΚΤΙΚΕΡ.

Για τη δικαστική δίωξη πρέπει να πάρουν θέση όλα τα σωματεία, όλοι οι συνδικαλιστές, κάθε εργαζόμενος.

Πρέπει να πάρει θέση και ο γραμματέας της Ομοσπονδίας, Βασιλόπουλος, γνωστός συνδικαλιστικός αστέρας του ΣΥΝΑΣΠΙΣΜΟΥ (συνένοχος με τον Φραγκόπουλο στη «συμφωνία κυρίων»).

Η σιωπή είναι συγκάλυψη του Φραγκόπουλου που μετάρπνε τη συνδικαλιστική αντιπαράθεση σε επίδικο ζήτημα των αστικών δικαστηρίων.

3. Η «ανεξάρτητη» δικαιοσύνη έδειξε για μια ακόμη φορά πόσο τυφλή είναι. Μετά τις καταδίκες των αγροτών για τα περσινά μπλόκα και των κοινοταρχών του Στρυμονικού για τις κινητοποιήσεις ενάντια στην εταιρία χρυσού, τώρα ήρθαν και οι καταδίκες αγωνιστών συνδικαλιστών. Αύριο θα ξαναστη-

θούν δίκες σε βάρος καταληψιών μαθητών.

Το γελοίο της υπόθεσης: Η πρόεδρος του δικαστηρίου παραδέχθηκε ότι, αυτή η υπόθεση δεν έπρεπε να φτάσει στο δικαστήριο. «Δεν είναι αρμοδιότητα του δικαστηρίου να λύσει αυτή τη διαφορά».

Όμως, το δικαστήριο έριξε, τελικά, «καμπάνες». Ο εισαγγελέας, μάλιστα, ζήτησε ποινή φυλάκισης ενός χρόνου(!).

4. Ο αυταρχισμός των δικαστικών διώξεων, η καταστολή των ΜΜΕ είναι συστατικό στοιχείο της αντεργατικής κυβερνητικής πολιτικής. Δεν μπορεί και δεν πρέπει να μείνει στο απυρόβλητο η κυβέρνηση.

Για να περάσει η λιτότητα, οι περικοπές, η ελαστικοποίηση των εργασιακών σχέσεων χρειάζεται καταστολή.

Η ταξική δικαιοσύνη στέλνει ένα σαφές μήνυμα: όποιος αντιστέκεται θα χτυπιέται αλύπητα.

5. Η καταδίκη είναι και μια σαφή προειδοποίηση στον αγώνα των εργαζομένων του MINION, που βρίσκεται σε κρίσιμη καμπή. Οι εργαζόμενοι και το σωματείο τους δεν υπέκυψαν στον εκβιασμό Ησαϊάδη, στις αρπαχτικές διαθέσεις των προμηθευτών, στις «σωτήριες λύσεις» των πιθανών επενδυτών τύπου Γεωργακά κλπ. Οι εργαζόμενοι του MINION δεν υποχώρησαν από τις θέσεις τους:

* Ή όλοι στη δουλειά ή όλοι στον αγώνα - Καμιά απόλυση.

* Ή όλα τα δικαιώματα ή όλοι στον αγώνα - Κανένα πετσόκομμα κεκτημένων.

Τώρα, που πρόταση για ένταξη στις «προβληματικές» φαντάζει λύση, οι θέσεις αυτές πρέπει να παραμείνουν αδιαπραγμάτευτες.

Παράλληλα, να απαιτήσουμε να μη χαριστούν τα χρέη του Ησαϊάδη. Όχι άλλα χαρισμένα χρέη στους καπιταλιστές, που «έπαιξαν» και κονόμησαν από το MINION.

Η τρομοκρατία και ο εκφοβισμός δε θα λυγίσουν τον αγώνα στο MINION. Οι εργαζόμενοι και το σωματείο τους θα κατοχυρώσουν τις θέσεις εργασίας και τις κατακτήσεις τους. Θα παλέψουν για νέες (μισθολογικές, θεσμικές) κατακτήσεις.

Η αλληλεγγύη του εργατικού κινήματος θα βοηθήσει τον αγώνα τους.

6. Δε συμφωνούμε με τη λογική της ΕΣΑΚ, γιατί:

Υποβάθμισε το ζήτημα της δικαστικής δίωξης, ενώ χρειαζόταν πανκινητοποίηση, ώστε όλοι οι εργαζόμενοι να μάθουν και να καταδικάσουν αυτή την αθλιότητα.

Τη μέρα της δίκης έπρεπε να κηρυχτεί στάση εργασίας στο εμπόριο και συγκέντρωση διαμαρτυρίας στα δικαστήρια.

Έτσι, πρέπει να κινηθούμε μπροστά στο Εφετείο.

Το εκφυλιστικό φαινόμενο της

συνδικαλιστικής αντιπαράθεσης μέσω μηνύσεων είναι συνέπεια της εκφυλισμένης λειτουργίας του συνδικαλιστικού κινήματος, της γραφειοκρατικοποίησης, της έλλειψης εργατικής δημοκρατίας, της απόστασης από τα εργατικά συμφέροντα και τις εργατικές διαθέσεις.

Η περίπτωση Φραγκόπουλου είναι η κορυφή του παγόβουνου. Το παγόβουνο που ονομάζεται υποταγμένος και κρατικοδίαιτος συνδικαλισμός είναι γεμάτος από ανάλογα παραδείγματα.

Έμμισθοι συνδικαλιστές που έχουν χρόνια να δουλέψουν, παζάρια κάτω απ' το τραπέζι, μεταπήδηση από το συνδικαλισμό σε κρατικά πόστα, παραγοντιλίκια, ξεπούλημα αγώνων, συνέδρια προκάτ....

Αυτή είναι η πραγματικότητα του συνδικαλιστικού κινήματος. Αυτή την πραγματικότητα η ΕΣΑΚ (ΚΚΕ) την αρνείται ή την αποδέχεται;

Στοιχεία της ΕΣΑΚ είναι:

- Η «εθνική ανάπτυξη», η σωτηρία της εθνικής οικονομίας, η «βιωσιμότητα των επιχειρήσεων», η αναγκαιότητα επενδύσεων.

«Αν και σήμερα έπρεπε να καλέσουμε σε απεργία τους συναδέλφους του MINION (εννοείται: για συμπάρσταση στη δίωξη του σωματείου) δεν το κάναμε. Γιατί είναι 22 Δεκεμβρίου. Και ξέρουμε πως μια τέτοια μέρα εορταστική το μαγαζί πρέπει να δουλέψει. Γιατί πονάμε έστω και την τελευταία δραχμή που θα μπει στα ταμεία», τοποθέτηση της ΕΣΑΚ στο δικαστήριο.

- Ο σεβασμός της νομιμότητας, οι ελεγχόμενες «συγκρούσεις», ο εξωραϊσμός των κατασταλτικών μηχανισμών.

«Εμείς (ενν. οι εργαζόμενοι του MINION) δεν έχουμε κανένα παράπονο από τους εισαγγελείς και την αστυνομία. Ίσα-ίσα θέλουμε να τους ευχαριστήσουμε που συμπαραστάθηκαν στους πρόσφατους αγώνες για να μείνει ανοιχτό το MINION), τοποθέτηση της ΕΣΑΚ στο δικαστήριο.

- Η υποβάθμιση της πολιτικής αντιπαράθεσης μέσα στο συνδικαλιστικό κίνημα σε αντιπαράθεση για τους συσχετισμούς, τους ψήφους, τις έδρες. «Καταλαβαίνετε, κα πρόεδρε, ότι μπροστά στις εκλογές των σωματείων πάντα υπάρχει μια οξύτητα. Όμως, μετά τις εκλογές οι συνδικαλιστές τα βρίσκουν και συνεννοούνται», τοποθέτηση της ΕΣΑΚ στο δικαστήριο.

Ποτέ, η ΕΣΑΚ δεν αμφισβήτησε, επί της ουσίας, τις κρατικές παρεμβάσεις στα σωματεία (από την παρουσία δικαστικών αντιπροσώπων στις αρχαιρεσίες, μέχρι τις κρατικές και ΕΟΚικές χρηματοδοτήσεις).

Άλλωστε, προσφυγές στα δικαστήρια για συνδικαλιστικές διαφορές (και στο ρόλο του θύτη και στο ρόλο του θύματος) έχουν γίνει και από την ΕΣΑΚ πχ για εκλο-

γικά αποτελέσματα.

Ποτέ δεν πρόβαλλε ένα άλλο μοντέλο για το εργατικό κίνημα, στηριγμένο στις Γενικές Συνελεύσεις και στους εκλεγμένους και ανακλητούς, ανά πάσα στιγμή, αντιπροσώπους.

Η λογική της είναι να εξαργυρώνονται οι αγώνες σε «ψήφους για το κόμμα στις εκλογές». Συγκυβερνά την Ο.Ι.Υ.Ε. από τη θέση του αντιπροέδρου με τον Φραγκόπουλο. Συγκυβερνά την Γ.Σ.Ε.Ε. από τη θέση του Γεν. Γραμματέα, με τον Πολυζωγόπουλο. Συγκυβερνά δεκάδες Ομοσπονδίες και Εργατικά Κέντρα, με την ΠΑΣΚΕ.

Δεν είναι υποκρισία να παρουσιάζεται η ΕΣΑΚ, σαν η «άλλη» δύναμη;

Ο Φραγκόπουλος στο δικαστήριο με σαρκασμό δήλωσε: «Εγώ έχω εκτίμηση μέσα στους εργαζομένους. Σαν πρόεδρος της Ομοσπονδίας έχω εκλεγεί ομόφωνα. Με ψήφισε και η παράταξη των κατηγορουμένων».

Η μάχη για τις συλλογικές συμβάσεις του εμπορίου και των ιδιωτικών υπαλλήλων και ο βρώμικος ρόλος που θα παίξει για άλλη μια φορά η Ομοσπονδία είναι ένα πεδίο που θα κριθούν οι καλές προθέσεις και οι διακηρύξεις του καθένα (και της ΕΣΑΚ).

Θα αφήσουμε την Ομοσπονδία να τα βρει με την εργοδοσία και να βάλει ταφόπλακα στις ανάγκες και τις διεκδικήσεις μας ή θα συγκροτήσουμε μια αντίρροπη δυναμική με συνελεύσεις, συντονισμό από τα κάτω των πρωτοβάθμιων σωματείων και αγώνων.

Η καλύτερη απάντηση

* Να δυναμώσουν οι αγώνες για όσα μας ανήκουν. Για αυξήσεις στο βασικό μισθό, υπογραφή Συλλογικών Συμβάσεων, μείωση του εργάσιμου χρόνου, ανθρώπινα ωράρια, κόντρα στη μερική απασχόληση και το ωρομίσθιο, μείωση του ορίου ηλικίας συνταξιοδότησης, φραγμό στις απολύσεις, μέτρα για τους ανέργους, ίσα δικαιώματα για Έλληνες και ξένους εργάτες.

* Να πάρουν οι εργαζόμενοι στα χέρια τους, τις τύχες τους. Για ένα εργατικό κίνημα ενωτικό, ταξικό, μαζικό, αμεσοδημοκρατικό και κατά συνέπεια αποτελεσματικό.

**Η ΤΡΟΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΔΕΝ ΘΑ ΠΕΡΑΣΕΙ
ΚΑΜΙΑ ΔΙΩΞΗ ΣΤΟ
ΣΩΜΑΤΕΙΟ ΤΟΥ MINION**

• **Αγωνιστική Πρωτοβουλία
Εμποροϋπάλληλων**
• **Εργατική Δημοκρατία
Βιβλιοχαρτουπαλλήλων**
• **Ταξική Ενότητα
Ιδιωτικών Υπαλλήλων**
• **Ταξική Παρέμβαση
Εργαζομένων Ηλεκτρονικής-Πληροφορικής**

Αλφα

ΕΤΟΣ 3ο ΑΡ. ΦΥΛΛΟΥ 117

ΕΚΔΟΤΗΣ: "ΑΛΦΑ" Α.Μ.Κ.
ΥΠΕΥΘΥΝΟΣ
ΕΚΔΟΣΗΣ: ΝΙΚΟΣ ΓΑΤΣΗΣ

ΓΡΑΦΕΙΑ: ΠΑΠΑΡΡΗΓΟΠΟΥΛΟΥ 45
Τα γραφεία είναι ανοιχτά κάθε Πέμπτη
7.00-10.00μ.μ.
ΤΗΛ. - FAX: (01) 64.58.112
E-mail: alfanarc@compulink.gr
ΓΙΑ ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΑ: Τ.Θ. 31809
Τ.Κ. 100 35
ΑΘΗΝΑ

ΑΠΟ ΤΑ ΛΕΚΑΝΟΠΕΔΙΑ ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΝΟΤΟΥ

Οι Ζαπατίστας δεν είναι μόνοι

συνέχεια από την πρώτη σελίδα

ποκόβει από τον κόσμο που συναντάς πορευόμενος στο δρόμο είτε με παρέα δέκα, είτε εκατό, είτε χιλίων ατόμων (πλέον δεν έχει σημασία). Έως ότου βέβαια κυλίσει το αίμα καταπιεζόμενων και καταπιεστών σε πορείες που θα έχουν το «νεύρο» κάποιων περασμένων καιρών. Έως ότου θα εμφανιστεί η μαζική επαναστατική βία των αγωνιζόμενων ανθρώπων που θα κολλήσει στον τοίχο την τρομοκρατία των κυβερνητικών μισθοφόρων. Αν συνεχίσουμε αδιαμαρτύρητα να έχουμε (οι μαθητές, οι φοιτητές και οι εργαζόμενοι) σε κάθε μας κάθοδο στο δρόμο το άγρυπνο βλέμμα της χακί τάξης σε απόσταση αναπνοής, ας περιμένουμε ο κλοιός «Π» να γίνει... «Ξ» και ο κλοιός «Ξ»... «Ο».

Η πορεία από τη Βασιλίσσης Σοφίας στρίβει πλατεία Κολωνακίου (εκεί που βρίσκεται η πρεσβεία). Το θέαμα αναμενόμενο. Δύο κλούβες οδόφραγμα στο δρόμο και οι έμμισθοι δολοφόνοι παραταγμένοι μπροστά. Η ελληνική κυβέρνηση πανέτοιμη να προστατέψει τους πρεσβευτές της μεξικάνικης τρομοκρατίας, της μεξικάνικης καταστολής. Το μήνυμα των τοπικών κυβερνήσεων σαφές. Οποιαδήποτε διαμαρτυρία για τη σφαγή που

θα καταστεί επικίνδυνη (και θα πλησιάσει κοντά στην πρεσβεία) θα παταχθεί. Ο κόσμος συγκρίνοντας τη δυναμική των δύο πλευρών μένει μπροστά στις δυνάμεις της αστυνομίας φωνάζοντας συνθήματα. Οποιαδήποτε άλλη ενέργεια (προσπάθεια να φτάσουμε έξω από την πρεσβεία με σπρώξιμο) κρίνεται πρακτικά αδύνατη και μάταιη.

Η επιστροφή - αντίδραση στην τρομολαγνεία

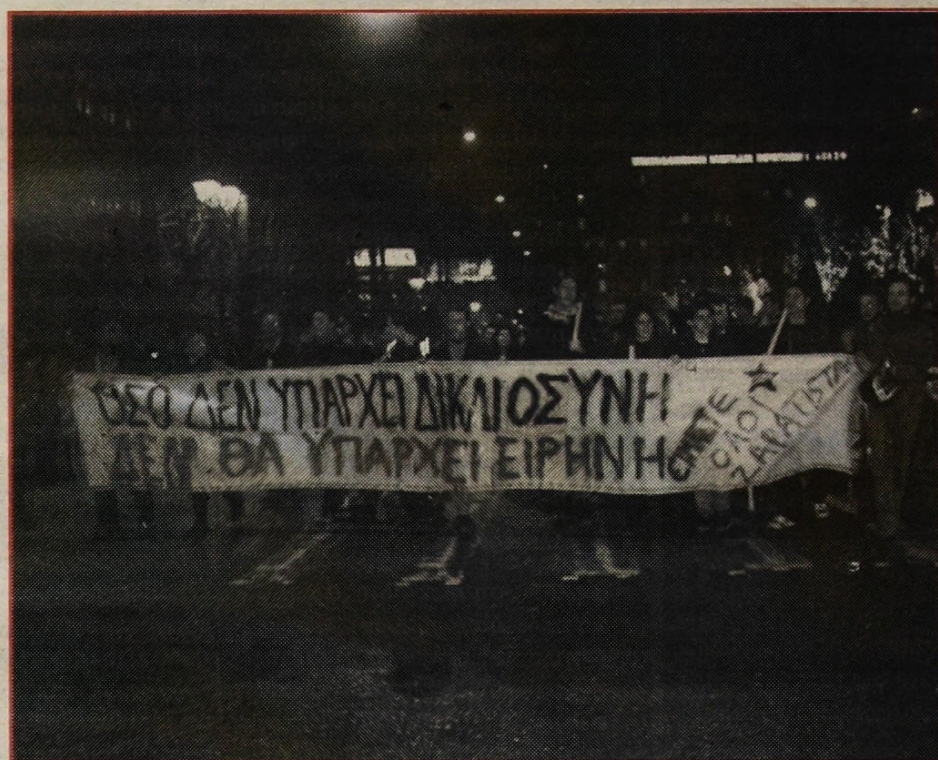
Ένα μεγάλο κομμάτι της πορείας αποφασίζει να εκφράσει την αλληλεγγύη του στα 16 άτομα που συνελήφθησαν την ίδια μέρα, βρισκόμενοι θύματα ενός τρομοθεάματος γνωστού από παλιότερες υποθέσεις «τρομοκρατίας» που στήνονται κατά καιρούς από υψηλόβαθμα αστυνομικά κλιμάκια. Προς τέρψη της αντιτρομοκρατικής υπηρεσίας και προς παραγωγή έργου (βλέπε το κείμενο «Όχι στην κατασκευή τρομοθεάματος»). Γύρω στα τριακόσια άτομα, με τη συνοδεία πολλών διμοιριών ΜΑΤ φτάνουν έξω από τη Γενική Ασφάλεια. Οι προκλήσεις και ταμπουκαλέματα της αστυνομίας συνεχίζονται. Οι κάμερες της ασφάλειας ζουμάρουν στα πρόσωπα των συγκεντρωμένων αλληλεγγύων διαδηλωτών. Οι ματατζήδες σπρώχνουν, βρίζουν,

απειλούν: «Θα σας γαμήσουμε», «Τώρα θα δείτε» και άλλες χυδαιολογίες.

Η επίθεση των ΜΑΤ -

Βαριοί τραυματισμοί, χημικά και ξυλοδαρμοί

Οι διμοιρίες εντελώς απρόκλητα επιτίθενται στην πορεία. Χημικά εμπλουτισμένα με καυστική αμμονία εκσφενδονίζονται. Τα ΜΑΤ χτυπούν διαρκώς και ασταμάτητα. Όσοι προσπαθούν να αντισταθούν χτυπούνται περισσότερο. Κόσμος πέφτει στο δρόμο (κάποιοι αναίσθητοι από τ' απαγορευμένα χημικά). Άλλοι τσαλαπατούνται από τις μπότες του νόμου και της τάξης. Κάποια παιδιά τα πηγαίνουν στο ΙΚΑ. Είναι χτυπημένα πολύ άσχημα. Ένας δεκαεξάχρονος μεταφέρεται με ασθενοφόρο στο πρώτο βοήθειών και αμέσως μετά στον Ευαγγελισμό. Υπάρχει περίπτωση εσωτερικής αιμορραγίας και κίνδυνος να πέσει σε κώμα. Ήδη βρισκόταν σε κατάσταση λήθαργου.

γου. Ένας άλλος διαδηλωτής έπαθε εγκαύματα σε όλο του το πρόσωπο από τα χημικά. Τα μαλλιά του έπεσαν σε λίγες ώρες.

Το παραμύθι των ΜΜΕ

Τα ΜΜΕ πιστά στο ρόλο της παραπληροφόρησης αναφέρουν ότι η επίθεση των ΜΑΤ ξεκίνησε, αφού κάποιοι από τους διαδηλωτές επιτέθηκαν πρώτοι. Τσιμουδιά για τους παρολίγο θανατηφόρους τραυματισμούς. Καμία αναφορά για τη χρησιμοποίη-

ση των απαγορευμένων από τις διεθνείς συμβάσεις χημικών.

Κατόπιν εντολής; Ποιας εντολής;

Χαρακτηριστικό: Καθόλη τη διάρκεια της πορείας επικεφαλής της διμοιρίας έλεγε σε αυστηρό ύφος στους άντρες του να μην κτυπηθεί κανείς διαδηλωτής, σύμφωνα με την εντολή του υπουργού δημόσιας τάξης Ρωμαίου. Καταπατώντας όμως τις ίδιες τους τις εντολές, οι ματατζήδες επιτέθηκαν έχοντας τον αρχηγό της διμοιρίας τους να τους κρατάει!

Επίλογος

Πολλά τα μελανά σημεία της Τρίτης. Η πορεία αντιπληροφόρησης για τους Ζαπατίστας, λόγω πολλών και διαφόρων αιτιών, δεν μπόρεσε να δώσει μια πιο δυναμική απάντηση. Επίσης, η μαζική πορεία ανέχθηκε έναν ασφυκτικό αστυνομικό κλοιό. Ενώ αργότερα η επίθεση της αστυνομίας στην πορεία συμπαράστασης στους 16 έμεινε αναπάντητη. Ένα ακόμη αρνητικό στοιχείο στη διαδήλωση συμπαράστασης προς τους Ζαπατίστας ήταν ότι άτομα και ομαδοποιήσεις που συμμετείχαν σε αυτή προσπάθησαν να καλουπώσουν την πορεία στα δικά του στάνταρντ.

Επιβάλλεται οι κινητοποιήσεις για τους Ζαπατίστας να συνεχιστούν και το σχήμα που έχει δημιουργηθεί να διευρυνθεί.

Γ. Καλ.

“Συνεχίζουμε να υφαιίνουμε το αύριο που μας αξίζει...”

Η φωτογραφία από την εκδήλωση της ΑΣΟΕΕ

Τη Δευτέρα 12/1, στο κτίριο της ΑΣΟΕΕ, πραγματοποιήθηκε από την εφημερίδα μας, βιντεοπροβολή ντοκουμέντων με μαρτυρίες των εκτοπισμένων του Chenalho (22 Νοέμβρη), χρονικό των δολοφονιών, του εκτοπισμού και της επιστροφής των εξεγερμένων του San Pedro (Άνοιξη 1997) και τις κινητοποιήσεις των ζαπατίστας ενάντια στην εγκατάσταση στρατοπέδου στο San Cayetano (24 Αυγούστου 1997).

Παραβρέθηκαν περίπου 250 άτομα, και η διάρκεια της εκδήλωσης ήταν 2 ώρες.

Ανάλογη εκδήλωση έγινε την Παρασκευή 9/1 στο Κοινωνικό Κέντρο “Ναυτίλος” στη Θεσσαλονίκη.

Ζητάμε συγνώμη από το σύντροφο Δ.Μ. από τη Χίο, για την καθυστέρηση του υλικού που ζήτησε με αντικαταβολή. Το υλικό έχει σταλεί.

Τα τροπικά δάση σε κίνδυνο

Η Παγκόσμια Τράπεζα, ο μεγαλύτερος επενδυτής σε σχέδια εκμετάλλευσης δασών στον κόσμο, ξεκίνησε συνομιλίες με πρόθεση, κατά δήλωσή της, να εξυγιάνει την παγκόσμια βιομηχανία ξυλείας. Πολλοί, όμως, φοβούνται ότι απλά επιδιώκει να ξεκινήσει να χρηματοδοτεί ξανά επιχειρήσεις ξυλείας στα τροπικά δάση.

Ο πρόεδρος της συναντήθηκε την περασμένη εβδομάδα με εκπροσώπους των μεγαλύτερων επιχειρήσεων ξυλείας στον κόσμο και επιλεγμένων από την ίδια περιβαλλοντικών οργανώσεων για να συζητήσουν τρόπους ξύλευσης με «μικρή επίδραση» στο περιβάλλον. Από τις συνομιλίες, πάντως, αποκλείστηκαν αναλυτές που αμφισβητούν τη δυνατότητα ξύλευσης τέτοιου τύπου και ασκούν κριτική για τα αποτελέσματα της επενδυτικής πολιτικής της Παγκόσμιας Τράπεζας στα δάση σε όλο τον πλανήτη.

Σε άμεσο κίνδυνο βρίσκονται τα λεγόμενα «παρθένα» ή «αρχαία» δάση, δηλαδή δάση που υπάρχουν εδώ και χιλιάδες χρόνια, αποτελούμενα σε μεγάλο βαθμό από δέντρα ηλικίας εκατοντάδων ετών, με ποικιλία πανίδας και χλωρίδας, σημαντικό

μέρος της οποίας δεν υπάρχει αλλού και είναι άγνωστο στους ανθρώπους. Τα δάση αυτά είναι πολύ σημαντικά για την οξυγόνωση της ατμόσφαιρας του πλανήτη. Μόλις το 20% αυτών των δασών παραμένει άθικτο αυτή τη στιγμή, κυρίως στην περιοχή του Αμαζονίου στη Νότια Αμερική, στα βορειοδυτικά του Καναδά και στα βόρεια δάση της Σιβηρίας. Αντίθετα, το 50% κινδυνεύει άμεσα με καταστροφή, όπως αυτά στο Βόρνεο, στη Νοτιοανατολική Ασία, και στη Γκαμπόν, στη Δυτική Αφρική.

«Η Παγκόσμια Τράπεζα χρηματοδοτεί την ξύλευση «μικρής επίδρασης» σε παρθένα τροπικά δάση από πολυεθνικές εταιρίες, δεν έχει όμως παρουσιάσει στοιχεία που δείχνουν ότι είναι μπορεί να υπάρξει τέτοιου είδους εκμετάλλευση σε αυτά τα δάση», δηλώνει ο πρόεδρος του Δίκτυο Δράσης για τα Τροπικά Δάση (Rainforest Action Network). Η θέση αυτή δεν ακούστηκε στη συνάντηση, μια και το Δίκτυο ήταν αποκλεισμένο από τις συνομιλίες, όπως και άλλοι οικολογικοί και αυτόχθονες κάτοικοι περιοχών των οποίων το περιβάλλον απειλείται από την εντατική ξύλευση. Από την άλλη, συμμετείχε ο Mohammed

Hasan, πρόεδρος της Ινδονησιακής Ένωσης Ξύλου, εταιρίας που έχει έντονα κατηγορηθεί για περιβαλλοντικές καταστροφές και παραβιάσεις των ανθρωπίνων δικαιωμάτων, και φίλος του δικτάτορα Σουχάρτο.

Ένα ζήτημα που απασχολεί έντονα την Παγκόσμια Τράπεζα είναι η αναθεώρηση της πολιτικής της σχετικά με την ξυλεία, η οποία υιοθετήθηκε το 1991, μετά από έντονες πιέσεις περιβαλλοντικών οργανώσεων, και απαγορεύει την απευθείας χρηματοδότηση σχεδίων εκμετάλλευσης αρχαίων τροπικών δασών. Ακόμη θέτει όρους για την προστασία του περιβάλλοντος στις επιχειρήσεις που δανειοδοτεί.

Περιβαλλοντολόγοι υπογράμμισαν ότι η Παγκόσμια Τράπεζα δεν προωθεί την παραγωγή χαρτιού από αγροτικά υπολείμματα, κάτι που θα υποκαθιστούσε σε μεγάλο βαθμό το ξύλο σαν πηγή χαρτιού. Από την άλλη, η πολιτική της απέναντι στις αναπτυσσόμενες χώρες που απαιτεί την αύξηση των εξαγωγών των οφειλετριών χωρών ώστε να υπάρξει οικονομική ανάπτυξη, τις αναγκάζει να εξαπνούν τους φυσικούς τους πόρους, ενώ η επίσης επιβαλλόμενη απ' αυτήν μείωση των

κρατικών δαπανών τις κάνει να περιορίζουν τα κονδύλια και το ανθρώπινο δυναμικό για την προστασία του περιβάλλοντος. Επίσης, υποστηρίζει τα συμφέροντα των επιχειρήσεων ξυλείας, επειδή συμβάλλουν στην αύξηση των εξαγωγών.

Οι εταιρίες που εκμεταλλεύονται εθνικά δάση συνήθως πληρώνουν κάποιο ποσό ανάλογα με την ποσότητα που κόβουν. Οι πληρωμές, όμως υπολογίζονται με βάση την ποσότητα που παίρνουν οι εταιρίες. Αλλά η τακτική τους είναι να ενδιαφέρονται για κάποιο συγκεκριμένο είδος δέντρου, για παράδειγμα μαόνι. Για να φτάσουν στα δέντρα που θέλουν κόβουν πολλαπλάσια άλλα δέντρα για τα οποία δεν πληρώνουν. Οι περιβαλλοντικές οργανώσεις ζητούν να πληρώνεται αποζημίωση για οτιδήποτε κόβεται, ώστε οι εταιρίες να είναι πιο προσεκτικές και απαιτούν από την Παγκόσμια Τράπεζα να προωθήσει τέτοιες ρυθμίσεις για την προστασία του περιβάλλοντος. Σε απάντηση, εκπρόσωπος της απλά προσπάθησε να υποβαθμίσει τη σημασία των επαφών και να κάνει ασαφείς δηλώσεις για την προστασία του οικοσυστήματος της γης.

Συγκρούσεις νεαρών - αστυνομίας στην Πολωνία

Για τρεις μέρες, στην παλαιά πόλη Slupsk της Πολωνίας διεξάγονταν οδομαχίες ανάμεσα σε νεαρούς φιλάθλους και την αστυνομία. Αφορμή ήταν ο φόνος 13χρονου οπαδού ομάδας μπάσκετ από αστυνομικούς. Αυτό συνέβη όταν ομάδα βαριά οπλισμένων αστυνομικών επιτέθηκε σε νεαρούς φιλάθλους, οι περισσότεροι ηλικίας 12 ως 15 ετών, που απλά περπατούσαν στο δρόμο. Ο μικρός έπεσε ανίσθητος και αιμόφυρτος μετά από χτύπημα με κλομπ. Οι αστυνομικοί εμπόδισαν τους περαστικούς να προσφέρουν τις πρώτες βοήθειες, ένας μάλιστα είπε: «Είμαστε εδώ για να επιβάλλουμε την τάξη, όχι για να σας βοηθάμε!». Η εκδοχή της αστυνομίας μέχρι τώρα είναι ότι ο 13χρονος σκοτώθηκε μόνος του χτυπώντας το κεφάλι του σε κολώνα.

Σύντομα, κόσμος συγκεντρώθηκε έξω από το αστυνομικό τμήμα της περιοχής, φωνάζοντας «Θάνατος στους δολοφόνους!» και «Αστυνομία! Γκεστάπο!».

Η αντίδραση της αστυνομίας ήταν να επιτεθεί στους διαδηλωτές, συλλαμβάνοντας περίπου εκατό άτομα. Χρησιμοποίησε εναντίον τους δακρυγόνα και πλαστικές σφαίρες, ενώ οι συγκεντρωμένοι απάντησαν με πέτρες και μολότοφ, και έσπασαν οδοφράγματα στους γύρω δρόμους. 33 αστυνομικοί τραυματίστηκαν και 22 αστυνομικά οχήματα υπέστησαν ζημιές, από τα οποία τέσσερα καταστράφηκαν τελείως. Δύο αστυνομικά τμήματα δέχτηκαν επίθεση. Οι αρχές του Slupsk ζήτησαν ενισχύσεις από άλλες πόλεις, ενώ σταμάτησαν τρένο από το Trojmiasto, στο οποίο επέβαινε κόσμος που πήγαινε να βοηθήσει τους διαδηλωτές του Slusk.

Η συμπεριφορά της αστυνομίας ήταν ιδιαίτερα βίαιη. Πολλοί κάτοικοι της πόλης που δεν είχαν συμμετοχή στα επεισόδια δέχτηκαν επίθεση, ενώ οι συλληφθέντες υποχρεώθηκαν να περάσουν ανάμεσα σε δύο σειρές αστυνομικών που τους χτυπούσαν με κλομπ.

Ένα νέο απαρτχάιντ χτίζεται

Η κυβέρνηση της Μοζαμβίκης έχει παγώσει προσωρινά την εγκατάσταση λευκών γαιοκτημόνων από τη Νότια Αφρική στη χώρα, μετά από διαμαρτυρίες των ντόπιων πως οι νεοαφιχθέντες καταπατούν τη γη τους. Η εγκατάσταση των νοτιοαφρικανών στη χώρα είχε συμφωνηθεί ανάμεσα στον πρόεδρο της Μοζαμβίκης, Joaquim Chissano, και το νοτιοαφρικανό ομόλογό του, Νέλσον Μαντέλα, με αντάλλαγμα υπόσχεση του τελευταίου για εξασφάλιση κεφαλαίων από το εξωτερικό. Οι πρώτοι άποικοι έφτασαν στη Μοζαμβίκη τον Ιούλιο, και σύμφωνα με την κυβέρνηση παραβίασαν τη συμφωνία, διώχνοντας ντόπιους αγρότες από τη γη τους.

Η μετανάστευση αυτή είναι μια προσπάθεια των λευκών νοτιοαφρικανών να επαναλάβουν την ιστορία τους. Στη «μεγάλη πορεία» τους, πριν από 160 χρόνια, οι ολλανδοί μετανάστες στην Αφρική, γνωστοί ως «αφρικάνεερς» ή «μπόερς», έκαναν μαζικά ένα ταξίδι 1000 χιλιομέτρων, ώστε να απομακρυνθούν από τις κατεχόμενες από τους βρετανούς περιοχές, και εγκαταστάθηκαν στο βόρειο τμήμα της σημερινής Νότιας Αφρικής, παίρνοντας τη γη των αυτοχθόνων πληθυσμών. Η κυριαρχία τους πάνω σ' αυτούς στηρίχτηκε στο σύστημα του απαρτχάιντ.

Η κατάρρευση του απαρτχάιντ και η άνοδος του Εθνικού Αφρικανικού Κογκρέσου στην εξουσία ήταν αβάσταχτη κατάσταση για πολλούς λευκούς γαιοκτήμονες. Έτσι, άρχισαν να εξετάζουν το ενδεχόμενο μετανάστευσης σε άλλες χώρες. Ο αρχηγός του ακροδεξιού Μετώπου της Ελευθερίας, στρατηγός Constand Viljoen, εξασφάλισε μια συμ-

φωνία με τον Μαντέλα: δεν θα δημιουργούσε προβλήματα στη νέα κυβέρνηση αν αυτή έβρισκε γη σε άλλες χώρες ώστε να εγκατασταθούν εκεί όσοι έφευγαν.

Ο Μαντέλα πέτυχε την συγκατάθεση της Μοζαμβίκης με την υπόσχεση προσέλευσης ξένων κεφαλαίων σε μια από τις φτωχότερες χώρες του κόσμου, που ακόμη αναρρώνει από μακροχρόνιο εμφύλιο. Άλλες χώρες υποδοχής είναι η Δημοκρατία του Κονγκό και η Ζάμπια. Η περιοχή που δόθηκε στους νοτιοαφρικανούς ήταν 100.000 στρέμματα στην αραιοκατοικημένη επαρχία Niassa, στα βόρεια, σε απομακρυσμένες και ανεκμετάλλευτες περιοχές. Οι ντόπιοι πείστηκαν με υποσχέσεις ότι οι άποικοι θα φέρουν λεφτά και θέσεις εργασίας.

Όταν, όμως, έφτασαν οι πρώτες δέκα οικογένειες, τον Ιούλιο, εγκαταστάθηκαν κοντά στην πρωτεύουσα της επαρχίας αντί για τις συμφωνημένες απομακρυσμένες περιοχές και έδιωξαν αρκετούς κατοίκους της περιοχής από τη γη τους, δείχνοντας χάρτες που τους είχε δώσει το Μέτωπο της Ελευθερίας.

Οι χωρικοί διαμαρτυρήθηκαν. Ο κυβερνήτης της επαρχίας επισκέφτηκε την περιοχή και διαπίστωσε κι ο ίδιος την καταπάτηση, με αποτέλεσμα να σταματήσει ο εποικισμός. Οι ντόπιοι δήλωσαν ότι δεν ήθελαν να φύγουν οι νοτιοαφρικανοί, αλλά να μετακινηθούν στις συμφωνημένες περιοχές, καθώς είχαν ήδη προσλάβει 300 άτομα, κάτι σημαντικό για τους φτωχούς αγρότες.

Το υπουργείο Γεωργίας αποφάσισε να στείλει στη Niassa μια ομάδα να καταγράψει τη γη που χρησιμοποιούν οι ντόπιοι αγρότες,

ώστε να φανεί ποιες περιοχές είναι διαθέσιμες για τους άποικους, καθώς άλλες 50 οικογένειες αναμένονται μέχρι το τέλος του 1998.

Το πρόβλημα που δεν πρόκειται να λυθεί εύκολα είναι το γεγονός ότι οι νοτιοαφρικανοί δεν σκοπεύουν να προσαρμοστούν στην τοπική κοινωνία. Κανένας τους δεν μιλάει πορτογαλικά και οργανώνονται σε μια κλειστή δική τους κοινότητα. Τους ντόπιους τους βλέπουν απλά σαν εργατικό δυναμικό και υπάρχουν καταγγελίες ότι πληρώνουν κάτω από το βασικό μισθό.

Αν και οι άποικοι έχουν οικονομικά και πολιτικά κίνητρα για την εγκατάστασή τους, το Μέτωπο της Ελευθερίας το παρουσιάζει σαν σχέδιο βοήθειας προς αναπτυσσόμενες χώρες, προσπαθώντας έτσι να προσελκύσει χρηματοδότηση από την Παγκόσμια Τράπεζα και την Ευρωπαϊκή Τράπεζα Ανάπτυξης.

Ένα ενδιαφέρον σημείο είναι γιατί οι νοτιοαφρικανοί άποικοι μπορούν να εξασφαλίσουν ξένα κεφάλαια, ενώ η Μοζαμβίκη δεν μπορεί. Οι αγρότες παράγουν σημαντικό πλεόνασμα καλλιεργώντας τα χωράφια τους, δεν είναι όμως δυνατό να το πουλήσουν εξαιτίας της έλλειψης υποδομής. Αυτό οφείλεται στις οδηγίες του Διεθνούς Νομισματικού Ταμείου, που θεωρεί ότι η κατασκευή δρόμων ή η δανειοδότηση μικρών παραγωγών και εμπόρων θα προκαλούσε μεγάλη αύξηση του πληθωρισμού. Τώρα, οι νοτιοαφρικανοί σκοπεύουν να αναπτύξουν καλλιέργειες με τη βοήθεια διεθνών δανείων. Η ανισότητα λευκών και μαύρων συνεχίζεται με άλλους όρους.

Φορολογική Σφαγή

Μέχρι και οι στρατευμένοι στο νεοφιλελεύθερο-εκσυγχρονιστικό μπλοκ δημοσιογράφοι άσκησαν κριτική στο οικονομικό επιτελείο της κυβέρνησης για το νέο σκληρό φορολογικό νομοσχέδιο, που έχει ήδη κατατεθεί στη βουλή.

Στόχος αυτή τη φορά είναι η είσπραξη περίπου 250 δις, προκειμένου να μειωθεί το δημοσιονομικό έλλειμμα και να ευθυγραμμιστεί η οικονομική πολιτική με τα κριτήρια του προγράμματος σύγκλισης.

Μετά τις ουσιαστικά ανύπαρκτες μισθολογικές αυξήσεις, ένα πακέτο δεκατριών νέων και παλιών προσαυξημένων φόρων έρχεται να τσακίσει κυριολεκτικά τα μεσαία και κατώτερα στρώματα και να αφήσει προκλητικά ανέπαφο το χρηματιστηριακό και εφοπλιστικό κεφάλαιο.

Πιο συγκεκριμένα, αναμένεται αύξηση των τεκμηρίων διαβίωσης κατά 11%, αύξηση των τελών κυκλοφορίας, αύξηση της προκαταβολής φόρου για ελεύθερους επαγγελματίες από 50 σε 55%, αύξηση των αντικειμενικών αξιών και του φόρου ιδιοκατοίκησης (κάπι που πλήττει άμεσα τον τομέα των οικοδομών) και των αντικειμενικών κριτηρίων από 25 σε 30%, ενώ συγχρόνως ετοιμάζεται και η κατάργηση μιας σειράς φοροαπαλλαγών, που θα βίγει κυρίως τα μικρά και μεσαία εισοδήματα. Μεγάλο θα είναι το κόστος για τους μισθωτούς και συνταξιούχους, από την παρακράτηση του φόρου κι αυτό γιατί το ύψος της προκαταβολής θα φτάνει το 97,5% επί του συνολικού φόρου σε αντίθεση με το 80% που ίσχυε μέχρι σήμερα. Αυτό βέβαια θα οδηγήσει σε αισθητή μείωση του πραγματικού μηνιαίου εισοδήματος.

Από την άλλη μεριά η φορολόγηση μεγάλων επιχειρήσεων είναι ουσιαστικά ανύπαρκτη, μια και ο συντελεστής φορολόγησης και ο αποθεματικός τους (και όχι των καθαρών κερδών) φτάνει το 17,5%, ταυτόχρονα όμως απελευθερώνει τα ποσά αυτά από τις υπόλοιπες φορολογήσεις. Στην πραγματικότητα, πρόκειται για διευκόλυνση παρά για φορολόγηση.

Την ίδια στιγμή ετοιμάζεται και ένα δεύτερο πακέτο που προβλέπει την αύξηση των έμμεσων φόρων (τσιγάρα, εισπήρια κλπ.) αξίζει να σημειωθεί εδώ ότι η Ελλάδα κατέχει τη δεύτερη θέση στους έμμεσους φόρους, μετά τη Φινλανδία, στον πίνακα των ευρωπαϊκών χωρών.

Το επόμενο πλάνο του υπουργείου οικονομικών, που έγινε γνωστό την προηγούμενη βδομάδα, βάζει στο στόχαστρο τις κοινωνικές δαπάνες. Σύμφωνα με ειδική εγκύκλιο, μπαίνει ανώτερο όριο απορρόφησης χρημάτων από τον προϋπολογισμό για την κάλυψη των περισσότερων κοι-

Μετά τις ουσιαστικά ανύπαρκτες μισθολογικές αυξήσεις, ένα πακέτο δεκατριών νέων και παλιών προσαυξημένων φόρων έρχεται να τσακίσει κυριολεκτικά τα μεσαία και κατώτερα στρώματα και να αφήσει προκλητικά ανέπαφο το χρηματιστηριακό και εφοπλιστικό κεφάλαιο.

νωνικών δαπανών.

Τομείς όπως οι ΟΤΑ, η υγεία, η πρόνοια, η κοινωνική ασφάλιση δεν μπορούν να απορροφήσουν ποσό μεγαλύτερο από το 15% αυτού που τους αναλογεί για το πρώτο τρίμηνο του 1998. Ενώ αντίθετα δεν μπαίνει όριο για τις εξοπλιστικές δαπάνες ή για τις επιδοτήσεις ιδιωτών και μεγάλων επιχειρήσεων που «επεκτείνουν» τη δραστηριότητά τους στις βαλκανικές χώρες. Αυτό ο-

δηγεί φυσικά σε πραγματική περικοπή των συγκεκριμένων δαπανών, μια και είναι σίγουρο ότι στο τέλος η κυβέρνηση θα διαπιστώσει ότι τα έσοδα στον προϋπολογισμό δεν επαρκούν για την κάλυψη των αναγκών.

Μέσα σε κλίμα έντασης λοιπόν, με έντονη την κοινωνική δυσaréσκεια και αγανάκτηση, φαίνεται ότι μέσα στο 1998 η κυβέρνηση θα εξαντλήσει όλους τους πιθανούς τρόπους που θα φέρουν την πολυπόθητη ένταξη στην ΟΝΕ. Η αποτελεσματικότητα όμως των νέων μέτρων, ως προς τους στόχους που έχει θέσει το οικονομικό επιτελείο, είναι αμφίβολη. Χαρακτηριστική για τις προθέσεις των κυβερνώντων θα είναι η νέα εθνική συλλογική σύμβαση εργασίας, για την οποία οι διαπραγματεύσεις ξεκίνησαν στις 15 Ιανουαρίου και θα ολοκληρωθούν σε ένα μήνα.

Η ΓΣΕΕ (σε ρόλο κομπάρσου) και οι εργοδότες (πιο ενισχυμένοι) θα καταλήξουν σε κοινές αποφάσεις για τα ποσοστά αυξήσεων έχοντας σαν δεδομένο ότι:

* η οικονομική πολιτική της κυβέρνησης ήδη διευκολύνει με σειρά μέτρων και φοροαπαλλαγών τις μεγάλες επιχειρήσεις

* τα κέρδη των επιχειρήσεων αυξήθηκαν μετρομακτικό ρυθμό τον τελευταίο χρόνο

* το κόστος εργασίας (μισθολογικό και μη) μειώθηκε

* οι απολύσεις τον περασμένο Ιούλιο έφτασαν τις 25.000

* το εργατικό εισόδημα από το '84 μέχρι το '96 μειώθηκε κατά 20%

* οι φόροι για τα χαμηλά εισοδήματα αυξήθηκαν κατά 29%.

Τα αποτελέσματα των διαπραγματεύσεων θα είναι σίγουρα τραγικά για τους εργαζόμενους, μια και οι θέσεις όλων των παρατάξεων της ΓΣΕΕ δεν θα μπορούσαν - ακόμη κι αν γίνονταν δεκτές στο σύνολό τους να επιφέρουν ριζικές αλλαγές. Έτσι στα μέσα του Φλεβάρη (τότε θα υπογραφεί η συλλογική σύμβαση) θα μπορούμε να πούμε ότι έκλεισε ένας πρώτος κύκλος (με την ολοκλήρωση της πρώτης φάσης του κοινωνικού διαλόγου και την ψήφιση του προϋπολογισμού) της πιο σκληρής κεφαλαιοκρατικής επίθεσης εναντίον της εργατικής τάξης, τα τελευταία χρόνια.

T.X.

Νέα από την Καβάλα

μια συνέντευξη με τον Αλέξη, σύντροφο που σπουδάζει στα ΤΕΙ της πόλης

Ερ: Στην πιο πυκνοκατοικημένη συνοικία της Καβάλας βρίσκεται το Αυτόνομο Στέκι. Αλέξη, πες μας λίγα λόγια για τις δραστηριότητες που ξεκινούν από αυτό το χώρο.

Απ: Το Αυτόνομο Στέκι-Καβάλας υπάρχει εδώ και 13 χρόνια και, όπως είναι φυσικό, έχει περάσει αρκετά στάδια. Στο στέκι σήμερα δεν λειτουργεί κάποια αναρχική ή άλλη ομάδα. Το ίδιο το στέκι δεν αναπτύσσει πολιτική δραστηριότητα και η συνέλευσή του έχει μόνο διαχειριστικό ρόλο. Στεγάζεται όμως σ' αυτό η Πρωτοβουλία Κοινωνικής Παρέμβασης, που αποτελείται τόσο από μέλη του στεκιού όσο και από άτομα έξω από αυτό. Η Πρωτοβουλία είναι η μόνη ομάδα που εδώ και 2 χρόνια δραστηριοποιείται κεντρικά στην Καβάλα. Αναπτύσσει κινήσεις προς ευρύτερα κοινωνικά κομμάτια, όπως για παράδειγμα έγινε με το ζήτημα της παιδείας. Η δράση της έχει προκαλέσει θετική εντύπωση στην κοινωνία της Καβάλας. Ο κόσμος γνωρίζει την Πρωτοβουλία. Σε μία εκδήλωση με τον Γρίβα ήρθαν 200 άτομα και στην εκδήλωση για την εκπαίδευση 80. Κάνουμε και μία εκδήλωση με τον Χρόνη Μίσιο στην οποία ήρθε επίσης αρκετός κόσμος. Έχουν μοιραστεί προκηρύξεις για το Κοζλοντούι και έγινε μια πορεία. Οι κινήσεις μας για την εκπαίδευση έφεραν αρκετό κόσμο. Η Πρωτοβουλία συνεργάζεται με ομάδες φοιτητών του ΤΕΙ και με το Δίκτυο Μαθητών.

Ερ: Και ποια είναι τα σχέδια για το μέλλον;

Απ: Θέλουμε οι κινήσεις μας να έχουν κάποια σειρά και συνέχεια και έτσι οργανώσαμε μια δεύτερη εκδήλωση για την εκπαίδευση στις 9 Γενάρη. Αναγνωρίζουμε όμως ότι δεν υπάρχει η δυνατότητα να ασχοληθούμε με όλα τα θέματα. Στοχεύουμε να οργανωθεί μια κεντρική συζήτηση για το θέμα του Κοζλοντούι και να γίνει μια συγκέντρωση στα σύνορα σε συνεργασία με βούλγαρους οικόλογους. Το Μάρτη θα γίνει στην Καβάλα το συνέδριο της ΓΣΣΕ και κάνουμε κάποιες σκέψεις για την διοργάνωση ενός αντι-φόρουμ με παλιούς συνδικαλιστές και εργάτες. Την περίοδο αυτή έχουν ξεκινήσει συζητήσεις μεταξύ της Πρωτοβουλίας και του στεκιού για να μεταφερθούμε σε ένα νέο, πιο λειτουργικό και πιο φιλόξενο χώρο, που θα μας επιτρέψει να έχουμε μεγαλύτερη απεύθυνση στην κοινωνία. Πιστεύουμε ότι η αλλαγή του χώρου θα μας τονώσει. Θα επιδιώξουμε να λειτουργούν και άλλες ομάδες. Όμως αυτά δεν σημαίνουν ότι θα αλλάξει ο αντιεξουσιαστικός χαρακτήρας του χώρου. Θα στείλουμε ένα κείμενο σε στέκια και ομάδες από άλλες πόλεις για να ενημερώσουμε και να ζητήσουμε στήριξη και βοήθεια.

Ερ: Ποια είναι η κατάσταση στους χώρους των φοιτητών; Ποιες είναι οι σχέσεις των κατοι-

κων της Καβάλας με σας;

Απ: Δεν νομίζω ότι υπάρχουν μεγάλες ιδιαιτερότητες σε σχέση με άλλες πόλεις. Παλιότερα η κατάσταση για τους φοιτητές ήταν δυσκολότερη. Εμεναν σε κεντρικά ξενοδοχεία της πόλης και αντιμετώπιζαν την έχθρα ενός μέρους των κατοίκων. Σήμερα το κλίμα δεν είναι τόσο αρνητικό, αλλά επικρατεί αμοιβαία αδιαφορία. Το ΤΕΙ βρίσκεται πια έξω από την πόλη. Οι φοιτητές ζουν περιχαρμένοι και αρκετοί μένουν στις εστίες, πάλι έξω από την πόλη. Οι δεσμοί με τους Καβαλιώτες είναι μικροί. Στην ουσία μιλάμε για δύο διαφορετικούς κόσμους. Εξαιρέση αποτελούν όσοι ανήκουν και στους δύο. Το Μάη του 1995, του 1996 και του 1997 έγιναν τρία δεκαήμερα με εκδηλώσεις στα ΤΕΙ της Καβάλας με βασικό στόχο τη συνεύρεση των μόνιμων κατοίκων και των φοιτητών. Επίσης η ομάδα Κλέφτες της Φωτιάς, που δραστηριοποιείται στο ΤΕΙ διοργανώνει μία φορά την εβδομάδα ανοιχτές κινηματογραφικές προβολές στο αμφιθέατρο του ΤΕΙ. Δεν έρχονται όμως αρκετοί Καβαλιώτες.

Ερ: Ποια είναι η δράση των ομάδων που υπάρχουν στους εκπαιδευτικούς χώρους;

Απ: Στο ΤΕΙ δημιουργήθηκαν το 1995, μετά το πρώτο δεκαήμερο του Μάη, οι Κλέφτες της Φωτιάς. Συμμετείχαν στο δεύτερο, αλλά, λόγω διαφορών, απουσίαζαν από το τρίτο. Η δραστηριότητά μας είναι πολιτιστική (με στόχο το σπάσιμο των τοίχων ανάμεσα στους φοιτητές και τους μόνιμους κατοίκους) αλλά και πολιτική. Δραστηριοποιηθήκαμε για την υπόθεση του Καρανίκας και για τα ζητήματα που έθιγε το ΑΣΤΥΡ. Αργότερα, το '96-'97, ασχοληθήκαμε περισσότερο με το ΤΕΙ, με αφορμή το ότι άρθηκε το άσυλο και εισέβαλλε η αστυνομία, για κάποιες κλοπές ηλεκτρονικών υπολογιστών. Από τότε δεχόμαστε την επίθεση των καθεστωτικών παρατάξεων και της διοίκησης του ΤΕΙ. Στις εκλογές δεν κατεβαίνουμε, παρεμβαίνουμε όμως στις συνελεύσεις, όπου ο λόγος μας είναι ισχυρός. Έχουμε πρόσφατα πετύχει την κατάργηση των προόδων, παρά την μεγάλη επίθεση του Δ.Σ. και των καθεστωτικών παρατάξεων. Σε συνέλευση εξακοσίων ατόμων, τη στιγμή που οι συνελεύσεις που καλούσε το Δ.Σ. συνήθως είχαν 250 μέλη περίπου, επικράτησε η πρότασή μας. Οι Κλέφτες της Φωτιάς, από κοινού με τα ΕΑΑΚ, πέτυχαν με αμεσοδημοκρατικές διαδικασίες, μέσα από τις συνελεύσεις, να περάσουν πρόταση για τη δημιουργία Επιτροπής Αγώνα. Πρόκειται για όργανο που παρακάμπτει τα Δ.Σ., λειτουργώντας πέρα και έξω από αυτά, στις γενικές συνελεύσεις. Αυτή την περίοδο ο στόχος μας είναι η ενημέρωση για το νόμο Αρσένη και μεγαλύτερες κινητοποιήσεις μετά τη περίοδο της εξεταστικής, οπότε θα είναι πιο εύκολο να αποφασιστεί η όδυσσος του αγώνα. Ξεκινάει από το ΤΕΙ, στο πολυκλαδικό λύκειο κυρίως, αλλά και αλλού, δραστηριοποιείται το Δίκτυο Μαθητών που δημιουργήθηκε φέτος. Παρεμβαίνουν με αφίσες και προκηρύξεις που αφορούν το νόμο Αρσένη. Οι αδιόριστοι εκπαιδευτικοί κινήθηκαν κάπως στην αρχή, αλλά τώρα τα πράγματα είναι πεσμένα.

Ερ: Ποια είναι η κατάσταση στην πόλη της Καβάλας; Ποια είναι τα προβλήματα που αντιμετωπίζει κανείς εδώ;

Απ: Ελάχιστες εκθέσεις ζωγραφικής, ένας κινηματογράφος, η κινηματογραφική λέσχη Καβάλας και το ΔΗΠΕΘΕ που, ενώ ήταν να κλείσει, λειτουργεί ακόμα, είναι η πολιτιστική ζωή. Επίσης εκδίδεται και πουλιέται, κυρίως χέρι-χέρι, μια εφημερίδα, η Νέσση, στην οποία γράφουν άτομα κυρίως από τον εξωκοινοβουλευτικό αριστερό χώρο. Δεν υπάρχει μεγάλη κινητικότητα, ούτε πολιτική ούτε πολιτιστική. Αυτό έχει την αιτία του είτε στην εποχή, είτε ειδικότερα στη μεταβολή του πληθυσμού της Καβάλας. Από εργατούπολη έχει γίνει πλέον μια πόλη δημοσίων υπαλλήλων. Στη δεκαετία του '30 ο Μεταξάς άλλαξε τη σύνθεση του πληθυσμού της Καβάλας, εκτοπίζοντας πολλούς αγωνιαστές καπνεργάτες, αποδυναμώνοντας το ισχυρό εργατικό της κίνημα και φέρνοντας ξένο πληθυσμό για να εργαστεί προσωρινά. Αργότερα έκλεισαν σιγά-σιγά τα 100 καπνεργοστάσια της (τότε όλη η Καβάλα μύριζε καπνό) και σήμερα απέμειναν μόνο 3-4. Σήμερα υπάρχει μεγάλη ανεργία, αλλά απουσιάζει ένα κίνημα ανέργων και απολυμένων. Όταν έκλεισε το εργοστάσιο πλαστικών οι Κλέφτες της Φωτιάς είχαν έρθει σε επαφή με τους 100-150 απολυμένους, συγκέντρωσαν μία μικρή οικονομική ενίσχυση, αλλά στην πορεία της 17ης Νοέμβρη που τους είχαμε καλέσει ήρθαν ελάχιστοι. Ένα από τα λίγα εργοστάσια που έχουν απομείνει, η Βιομηχανία Φωσφορικών Λιπασμάτων (ανήκει στη Εθνική και την Εμπορική) απασχολεί τους εργαζόμενους σ' αυτήν μόνο για 3-4 μήνες το χρόνο και τους υπόλοιπους μήνες τους στέλνει πίσω στην ανεργία. Οι εργαζόμενοι δουλεύουν σε άθλιες συνθήκες και στο τέλος παίρνουν μια ελάχιστη σύνταξη.

Ερ: Όπως είπατε, ασχολείστε με το ζήτημα του πυρηνικού εργοστασίου Κοζλοντούι, που βρίσκεται στη Βουλγαρία. Ποια είναι τα οικολογικά προβλήματα της περιοχής και τι δράση αναπτύσσεται σε σχέση με αυτά;

Απ: Τόσο οι πετρελαϊκές εγκαταστάσεις του Πρίνου όσο και η Βιομηχανία Φωσφορικών Λιπασμάτων είναι πηγές μεγάλης μόλυνσης. Τα Χριστούγεννα οικολογικές ομάδες από την Καβάλα, τη Δράμα και την Θεσσαλονίκη έκαναν παρέμβαση στη Βιομηχανία Φωσφορικών Λιπασμάτων. Παλιότερα η δραστηριοποίηση της οικολογικής κίνησης Καβάλας ήταν μεγαλύτερη.

Περισσότερο κινείται πια η οικολογική κίνηση Δράμας, με την οποία, εξάλλου, η Πρωτοβουλία Κοινωνικής Παρέμβασης σκοπεύει να συνδιοργανώσει τις επόμενες κινήσεις για το Κοζλοντούι. Ένα άλλο ζήτημα είναι η καταστροφή των περιοχών αρκετών χωριών από την υπερχειλίση του φράγματος του Νέστου, το οποίο ανήκει στη ΔΕΗ. Όταν συνέβη το ατύχημα όσοι δημοσιογράφοι και φωτορεπόρτερ προσπάθησαν να φτάσουν στην περιοχή δέχθηκαν επίθεση από υπαλλήλους της ΔΕΗ. Για αυτό το ζήτημα κινούνται οικόλογοι από τη Δράμα και από κοντινές περιοχές. Οι κάτοικοι των χωριών του Νέστου βρίσκονται αυτή τη στιγμή στα δικαστήρια και έχουν αποκλείσει μία φορά τη Δράμα, γιατί η ΔΕΗ τους αναγκάζει να πληρώνουν το νερό που αντλούν για τις καλλιέργειές τους, το οποίο χρησιμοποιούσαν ελεύθερα πριν κατασκευαστεί το φράγμα.

συνέντευξη Β.Ε.

ΖΑΠΑΤΙΣΤΑΣ:

Διεθνής Αλληλεγγύη

Την εβδομάδα που μας πέρασε πραγματοποιήθηκαν κινητοποιήσεις αλληλεγγύης στους ζαπατίστας σε ολόκληρο τον κόσμο. Μυριάδες άνθρωποι, σε κάθε γωνιά του πλανήτη, ανταποκρίθηκαν στο κάλεσμα των ζαπατίστας ενάντια στον κοινό εχθρό. Στη συνέχεια αναφέρουμε τις κινητοποιήσεις για τις οποίες ενημερωθήκαμε προς το παρόν από το παγκόσμιο δίκτυο.

Βαρκελώνη: στις 11 Γενάρη πραγματοποιήθηκε πορεία εφτά χιλιάδων ατόμων. Η πορεία κατέληξε στο άγαλμα του Κολόμβου όπου διαβάστηκαν κείμενα του José Goytisolo και του Manuel Montalban. Μίλησαν επίσης εκπρόσωποι του συντονιστικού για την ειρήνη στην Αλγερία, των καταλήψεων "La Vakeria" και "Sasè" και του συντονιστικού γυναικών ενάντια στις κακοποιήσεις. Από τις 4 Γενάρη υπήρχε μόνιμο σημείο αντιπληροφόρησης στην κεντρική λεωφόρο Ramblas ενώ στις 3 Γενάρη είχε πραγματοποιηθεί πορεία στη γειτονιά Besós, οργανωμένη από το τοπικό αυτοδιαχειριζόμενο κοινωνικό κέντρο. Η επόμενη κινητοποίηση αναγγέλθηκε για τις 7 Φλεβάρη.

Σεβίλη: Στις 11 Γενάρη πραγματοποιήθηκε πορεία τεσσάρων χιλιάδων ατόμων.

Μαδρίτη: Στις 12 Γενάρη πραγματοποιήθηκε πορεία πέντε χιλιάδων ατόμων που κατέληξε στο υπουργείο εξωτερικών.

Μπιλμπάο: Κάτω από έντονη αστυνομοκρατία, στις 12 Γενάρη πραγματοποιήθηκε πορεία 1.800 ατόμων.

Ιρούνια: Στις 10 Γενάρη πραγματοποιήθηκε πορεία 500 ατόμων. Πορείες πραγματοποιήθηκαν και σε άλλες πόλεις της Ισπανίας, όπως η Παμπλόνα, η Σαραγόσα, η Γαλικία, η Φράγα, η Μούρσια, η Γρανάδα, το Αλικάντε, το Σανταντέρ κ.α.

Ρώμη: Στις 12 Γενάρη καταλήφθηκε το μεξικάνικο γραφείο τουρισμού, ενώ συγχρόνως πραγματοποιούνταν πορεία προς το κοινοβούλιο. Πραγματοποιήθηκαν επίσης πορείες στο Τορίνο, τη Μπρέσια, την Τεργέστη, τη Βενετία, τη Μπολόνια, την Ανκόνα και τη Φλωρεντία. Στις 14 Γενάρη καταλήφθηκε το μεξικάνικο προξενείο στη Νάπολη. Στις 17 Γενάρη θα πραγματοποιηθεί στη Ρώμη πανταλική συγκέντρωση αλληλεγγύης στους ζαπατίστας.

Ισημερινός: Στις 12 Γενάρη καταλήφθηκε η πρεσβεία του Μεξικού στο Κίτο.

Παρίσι: Στις 9 Γενάρη καταλήφθηκε το μεξικάνικο πολιτιστικό κέντρο. Στις 11 Γενάρη πραγματοποιήθηκαν δύο συγκεντρώσεις: μια μπροστά στη μεξικάνικη πρεσβεία, οργανωμένη από διανοούμενους και συνδικάτα και μια στο κέντρο ανθρώπων δικαιωμάτων, οργανωμένη από τις επιτροπές αλληλεγγύης στους ζαπατίστας, η οποία επίσης κατέληξε στη μεξικάνικη πρεσβεία. Πορείες έγιναν επίσης στην Τουλούζη και άλλες πόλεις της Γαλλίας.

Μπουένος Άιρες: Στις 12 Γενάρη πραγματοποιήθηκε πορεία χιλιάδων ατόμων. Κινητοποιήσεις έγι-

ναν και σε άλλες πόλεις της Αργεντινής, όπως το Ροσάριο.

Νικαράγουα: Στις 11 Γενάρη πραγματοποιήθηκε συγκέντρωση εκδήλωση στη Μανάγκουα με συμμετοχή χιλίων ατόμων. Κεντρικό σύνθημα: "Δεν θα πεθάνει ο ανθός του λόγου"

Λος Άντζελες: Στις 12 Γενάρη πραγματοποιήθηκε συγκέντρωση 800 ατόμων μπροστά στο κτίριο της ομοσπονδιακής κυβέρνησης. Μίλησαν εκπρόσωπος της επιτροπής αλληλεγγύης στους ζαπατίστας, εκπρόσωπος της οργάνωσης "People Against Racist Terror" και ο Zach de la Rocha των Rage Against the Machine. Ο Mumia Abu Jamal έστειλε επιστολή στην οποία ανέφερε:

"Τί θα συνέβαινε αν 45 λευκοί είχαν δολοφονηθεί σε μια σφαγή παραστρατιωτικών; Τα πρόσωπά τους, τα ονόματά τους, οι ζωές και οι έρωτές τους θα κατέκλυζαν καθημερινά τις εφημερίδες, τα περιοδικά και τα τηλεοπτικά κανάλια. Ήταν όμως ινδιάνοι. Και όπως είχαν αγνοηθεί οι καταγγελλίες τους για τους παραστρατιωτικούς, έτσι θα ξεχαστούν και οι ζωές και οι βάρβαροι θάνατοί τους. Ως τότε;".

Στις ΗΠΑ πραγματοποιήθηκαν επίσης κινητοποιήσεις στο Όστιν, τη Βοστώνη κ.α.

Βανκούβερ: Στις 12 Γενάρη πραγματοποιήθηκε συγκέντρωση και θέατρο δρόμου στο μεξικάνικο προξενείο, ενάντια στο βρώμικο πόλεμο στη Chiapas αλλά και ενάντια στη συνθήκη ΜΑΙ (βλ. σελ. 5). Συγκεντρώσεις πραγματοποιήθηκαν και στο Μόντρεαλ, στις 4 και στις 9 Γενάρη.

Αυστραλία: Από τις 9 ως τις 11 Γενάρη πραγματοποιήθηκαν κινητοποιήσεις στη Μελβούρνη, το Μπρισμαϊν, το Σίδνεϊ και το Περθ.

Ονδούρα: Στις 12 Γενάρη ινδιάνοι Iencas πραγματοποίησαν συγκέντρωση μπροστά στη μεξικάνικη πρεσβεία στη Τεγουσιγκάλπα.

Σαλβαδόρ: Ινδιάνοι, μέλη της "Εθνικής Ένωσης Ινδιάνων του

Σαλβαδόρ" συγκεντρώθηκαν στις 12 Γενάρη μπροστά στη μεξικάνικη πρεσβεία στο Σαν Σαλβαδόρ.

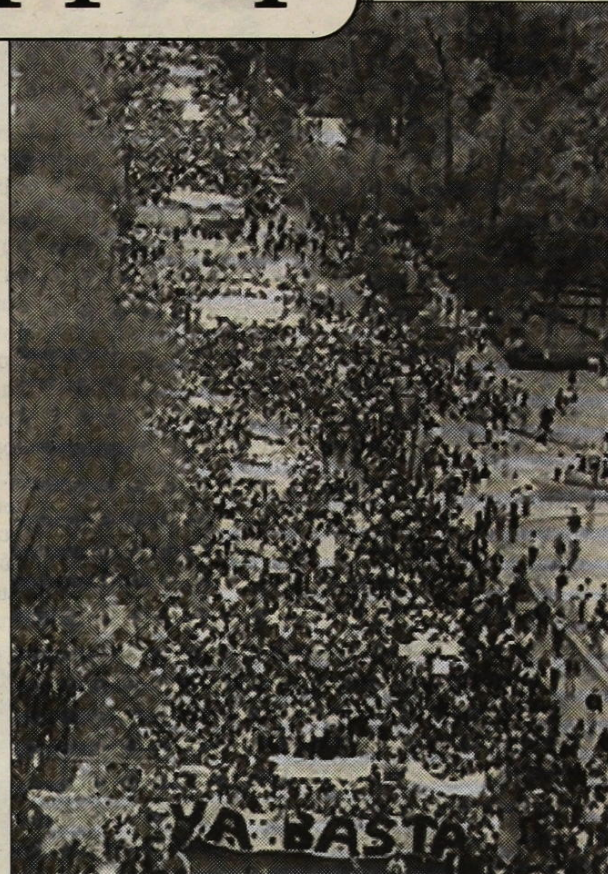
Κόστα Ρίκα: Εκπρόσωποι κοινωτικών οργανώσεων συγκεντρώθηκαν μπροστά στη μεξικάνικη πρεσβεία.

Βολιβία: Συγκέντρωση στην πλατεία San Francisco της πρωτεύουσας La Paz.

Δουβλίνο: Στις 12 Γενάρη συγκέντρωση μπροστά στα γραφεία της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Λονδίνο: Στις 12 Γενάρη συγκέντρωση μπροστά στη μεξικάνικη πρεσβεία.

Συγκεντρώσεις πραγματοποιήθηκαν επίσης στην Κοπεγχάγη, την Πράγα, τη Λισσαβόνα, το Μοντεβιδέο της Ουρουγουάης, το Πουέρτο Ρίκο, ενώ στην Ολλανδία ακτιβιστές πέταξαν "βόμβες" χρώματος στα μεξικάνικα προξενεία στη Χάγη και το Άμστερνταμ.

Φωτογραφίες από τη συγκέντρωση περισσότερων από εκατό χιλιάδων ανθρώπων, στις 12 Γενάρη, στην Πόλη του Μεξικού. Κάτω αριστερά: η στιγμή που ανακοινώνεται η δολοφονία της G. Lopez στη συγκέντρωση του Οκοσίγκο, όταν οι διαδηλωτές επιχείρησαν να διώξουν την αστυνομία και το στρατό που είχε περικυκλώσει τη συγκέντρωση

Διεθνές караβάνι αλληλεγγύης

Μετά από πρωτοβουλία ομάδων αλληλεγγύης στον αγώνα των ζαπατίστας από όλο τον κόσμο, αποφασίστηκε η πραγματοποίηση ενός διεθνούς караβανιού αλληλεγγύης που θα καταλήξει στην Chiapas το δεύτερο μισό του Φλεβάρη. Την πραγματοποίηση του караβανιού υποστηρίζουν πολλές άλλες πολιτικές και κοινωνικές οργανώσεις από ολόκληρο τον κόσμο, καθώς και μεμονωμένα άτομα. Ανάμεσά τους, ο Dario Fo και η Franca Rame, ο ιταλός συγγραφέας Claudio Albertani, ο ισπανός ζωγράφος Antoni Tàpies, οι ισπανοί συγγραφείς José Goytisolo και Manuel Montalban, ο ισπανός μουσικός Luis Llach, ο παλιός σύνοργός του Καστοριάδη Edgar Morin, οι γάλλοι πολιτικοί διανοητές Yvon le Bot, Régis Debray και Alain Tourain, η νεοϋρκέζικη θεατρική ομάδα "Theater of the Oppressed" και άλλοι. "Στο 4ο έτος της ζαπατίστικης εξέγερσης το Διεθνές Δίκτυο Αντιστάσεων για την Ανθρωπότητα κι ενάντια στο Νεοφιλελευθερισμό, γεννημένο στη φλόγα και το πεδίο της ελπίδας και της αξιοπρέπειας των εξεργμένων ινδιάνων, επαναλαμβάνουμε την αλληλεγγύη μας σε όσους αγωνίζονται ενάντια στη βαρβαρότητα της εξουσίας. Προσκαλούμε τον EZLN στην Ευρώπη για να εξηγήσει στους ανθρώπους της την κατάσταση των ανθρώπων δικαιωμάτων στο Μεξικό: πως ζουν, πως αγωνίζονται, πως υποφέρουν. Ανακοινώνουμε επίσης πως μια Παγκόσμια Επιτροπή Παρατηρητών της Κοινωνίας των Πολιτών θα επισκεφθεί την Chiapas για να γνωρίσει επί τόπου την κατάσταση των ανθρώπων δικαιωμάτων και τις συνθήκες στις οποίες ζουν οι εκτοπισμένοι ινδιάνοι (...). Φτάνει πια με τις διακηρύξεις των κυβερνώντων. Πρέπει να ακουστούν οι δικές μας φωνές, να γίνει γνωστή η αλήθεια και να απαντηθούν τα ψέματα της εξουσίας ώστε να σταματήσει ο θάνατος και η ατιμωρησία. Πρέπει να σταματήσουμε τον πόλεμο"

Αποσπάσματα από την ανακοίνωση της πραγματοποίησης του διεθνούς караβανιού αλληλεγγύης

Η ελευθερία είναι περισσότερο από μια λέξη
Η ελευθερία είναι μια χαρούμενη κοπέλα
Η ελευθερία είναι ένα παραμπέλουμ ή ένα λουλούδι (...)

Η ελευθερία είναι αληθινή όπως ένα όνειρο
Η ελευθερία εμφανίζεται και μετά πια δεν υπάρχει

Η ελευθερία είναι κάτι που πρέπει πάντα να αναζητείς

Η ελευθερία μπορεί να είναι του ινδιάνου και να σημαίνει να ξεφεύγει απ' τους άρπαγες

Η ελευθερία είναι να φωνάζεις απέναντι στα γκρίζα στόμα των όπλων

Η ελευθερία είναι ν' αγαπάς όποιον σ' αγαπά

Η ελευθερία είναι να τρως και να μοιράζεσαι το ψωμί

Η ελευθερία είναι μην έχεις θέση στις γιορτές της ατιμίας

Η ελευθερία μερικές φορές είναι απλά μια πρώτη γραμμή

Η ελευθερία είναι η ζωή ή είναι ο θάνατος

Η ελευθερία είναι μια λύρα

Η ελευθερία πίνεται και αναπνέεται

Η ελευθερία είναι να τραγουδάς τους καιρούς της σιωπής

Η ελευθερία, αν θέλεις, θά' ναι δική σου αλλά

μόνο για μια στιγμή

γιατί μόλις την αποκτήσεις κάποιος θα θελήσει να την αρπάξει από τα χέρια σου

και θα πρέπει να τρέξεις πίσω της για να τη συναντήσεις

στα χωριά της ζούγκλας και του καλαμποκιού (...)

Απ' το χαιρετισμό του αντιεξουσιαστή ποιητή José Goytisolo που διαβάστηκε στη συγκέντρωση της Βαρκελώνης

Με αφορμή το θάνατο του Κ. Καστοριάδη

Σκοπός του κειμένου αυτού δεν είναι η παρουσίαση των ιδεών του Κ. Καστοριάδη ούτε η ανάπτυξη κανενός είδους καστοριαδισμού(!). Για τους συντάκτες του έχει μεγαλύτερο ενδιαφέρον να διχτεί στις σελίδες της εφημερίδας αυτής το ζήτημα της αναρχικής/αντιεξουσιαστικής πολιτικής ταυτότητας σε σχέση με ορισμένες θέσεις του Καστοριάδη που γίνονται αποδεκτές από τους ίδιους.

Καταρχήν να ξεκαθαρίσουμε ορισμένα πράγματα: ο άνθρωπος αναδύεται από το Χάος ως στοιχειώδης ψυχική μονάδα ουσιαστικά ανίκανη να επιβιώσει ψυχικά. Ανίκανη για ζωή, γιατί αδυνατεί να δώσει νόημα σ' οτιδήποτε υπάρχει "εντός" ή "εκτός" αυτής. Τούτο συνιστά περισσότερο ένα γεγονός παρά μια αποδείξη/αποδεικτέα πρόταση. Ετσι συμβαίνει. Το απαραίτητο για την επιβίωση της ψυχικής μονάδας νόημα παρέχεται από την εκάστοτε κοινωνία στην οποία αυτή καλείται να ενταχθεί μέσω ενός βίαιου εκκοινωνισμού. Αυτός συνίσταται στην επένδυση εκ μέρους της ψυχικής μονάδας των κοινωνικών φαντασιακών σημασιών. "Η κοινωνική φαντασιακή σημασία κάνει να είναι τα πράγματα ως τέτοια πράγματα, τα θέτει ως να είναι αυτό που είναι".(1) "Τέτοιες φαντασιακές σημασίες είναι περαδείγματος χάρη: πνεύματα, θεοί, θεός· πόλεις, πολίτης, έθνος, κράτος, κόμμα· εμπόρευμα, χρήμα, κεφάλαιο, επιτόκιο· ταμπού, αρετή, αμάρτημα κλπ. Επίσης όμως άνδρας/γυναίκα/παιδί, τέτοιοι όπως εξειδικεύονται σε μια δεδομένη κοινωνία (...). Ονομάζω αυτές τις σημασίες φαντασιακές επειδή δεν αντιστοιχούν σε, και δεν έχουν εξα-ντληθεί από, αναφορές σε ορθολογικά ή πραγματικά στοιχεία, και επειδή έχουν τεθεί διά δημιουργία. Και τις ονομάζω κοινωνικές γιατί δεν υπάρχουν παρά μόνο επειδή τις θεσμίζει και συμμετέχει σ' αυτές ένα απρόσωπο και ανώνυμο σύνολο".(2) Μέσω της προαναφερθείσας επένδυσης ο άνθρωπος υπάρχει ως κοινωνικό άτομο ή δεν υπάρχει καθόλου.

"Η ανθρωπότητα αναδύεται από το Χάος, από την Αβυσσο, από το Απύθμενο... Το ανθρώπινο είδος, ριζικά ανίκανο για τη ζωή, επιβιώνει δημιουργώντας την κοινωνία και το θεσμό".(3) Η ψυχική μονάδα επενδύεται σημασίες, κοινωνικοποιείται, αποδέχεται μια συγκρότηση του κόσμου και ένα λόγο "εξωτερικό" προς αυτήν και εσωτερικεύοντάς τον μετουσιώνεται σε άνθρωπο/κοινωνικό άτομο. Στην οριστική λοιπόν στιγμή της έναρξης της ύπαρξής του ως τέτοιου, ο άνθρωπος υφίσταται την πραγματικότητα της εξουσίας. Μια πραγματικότητα τόσο πραγματική όσο η γέννηση και ο θάνατος. Η πραγματικότητα αυτή βρίσκει την έκφρασή της στο εξίσου αναμφισβήτητο γεγονός ότι δεν υπάρχει - ούτε καν νοείται κοινωνία χωρίς Θεσμό και Νόμο. Θέτουμε λοιπόν το ερώτημα: Ποιό μπορεί να είναι το νόημα μιας αναρχικής/αντιεξουσιαστικής πολιτικής ταυτότητας, εντέλει των ίδιων των όρων αυτών; Αλλά σ' αυτό θα επανέλθουμε στη συνέχεια.

Θεσμός/Θέσμιση/Νόμος: ο τρόπος τού είναι της κοινωνίας. Το μάγμα των κοινωνικών φαντασιακών σημασιών που συγκροτούνται από την κοινωνία και που τη συγκροτούν, που τη συνεχίζουν, τη νοηματοδοτούν και προσανατολίζουν τα μέλη της προς συγκεκριμένες μορφές σκέψης και πράξης. Με την ευρεία έννοια αναφερόμα-

στε στην ολική θέσμιση της κοινωνίας, η οποία βέβαια λειτουργεί ως ο χώρος μέσα στον οποίο αρθρώνονται οι επιμέρους θεσμίσεις (κείμενοι νόμοι και διατάξεις κτλ.). "Αυτό που συνέχει μια κοινωνία είναι προφανώς η θέσμισή της ως ενός όλου - παίρνω τη λέξη θέσμιση εδώ με την πιο ευρεία και ριζική έννοια: νόρμες, αξίες, γλώσσα, εργαλεία, τρόποι και μέθοδοι να αντιμετωπίζεις τα πράγματα και να κάνεις πράγματα, και, φυσικά, το ίδιο το άτομο, τόσο εν γένει όσο και στον ιδιαίτερο τύπο και την ιδιαίτερη μορφή που του δίνει η συγκεκριμένη κοινωνία...".(4)

Τόσο ο Θεσμός όσο και ο Νόμος αποτελούν ανθρώπινες/κοινωνικές κατασκευές και, πέρα από οποιονδήποτε ισχυρισμό για το αντίθετο, δεν έχουν στην πραγματικότητα

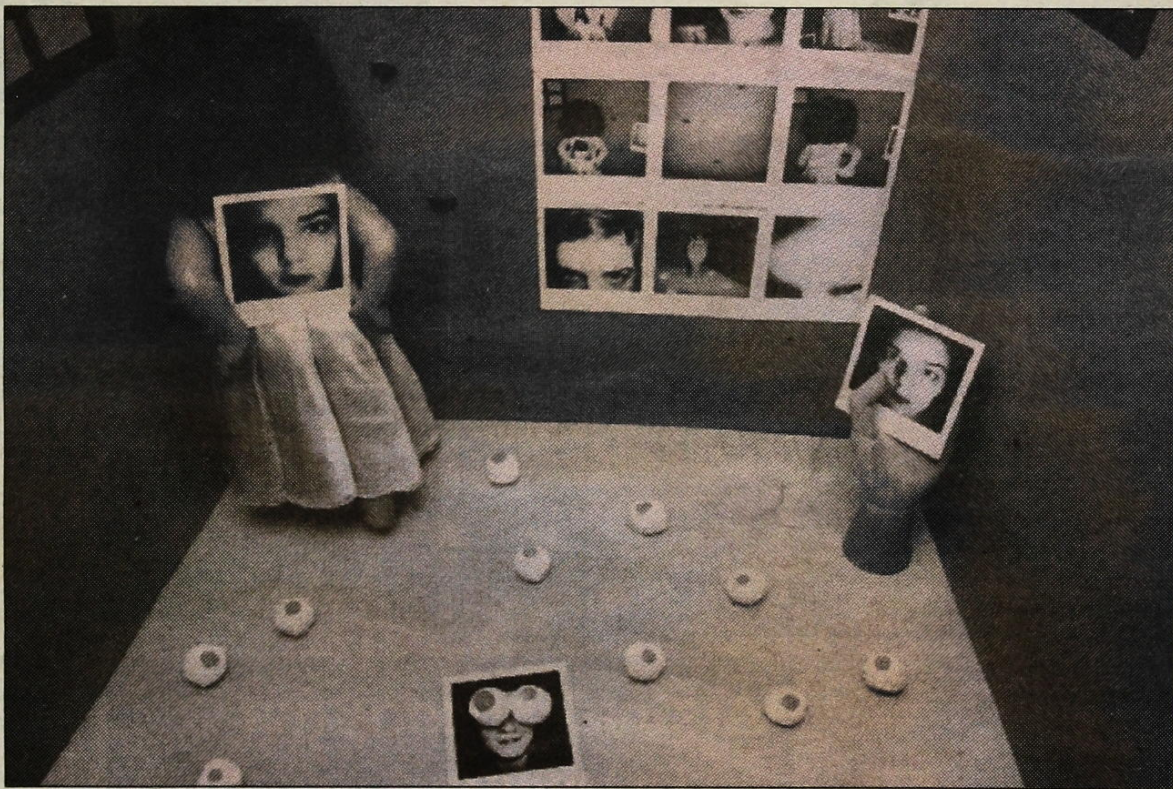
αυτό σημαίνει **αυτονομία** - αλλά ότι ο νόμος είναι ήδη δεδομένος από κάποιον άλλο".(5)

Κάθε θέσμιση/κοινωνία τείνει, από τη στιγμή που θα τεθεί, προς ένα είδος παγίωσης, κλεισίματος, που από μια άποψη και σ' έναν βαθμό είναι απαραίτητο για την ίδια της την επιβίωση και την αναπαραγωγή. Η θεσμισμένη λοιπόν κοινωνία χαρακτηρίζεται από μια μορφή αδράνειας. Από την άλλη πλευρά, είναι προφανές ότι η θέσμιση υπόκειται σε αλλαγές από μια δύναμη που εκφράζει το ακριβώς αντίθετο αυτής της αδράνειας, τη δημιουργία, ως ριζική, μη τετριμμένη καινοτομία. Φορέας της δημιουργίας αυτής είναι η θεσμιζούσα κοινωνία. Στην ένωση και την ένταση "της θεσμιζουσας και της θεσμισμένης κοινωνίας, της ι-

ξουσίας ως τέτοιας είναι τόσο κενό και α-νόητο όσο ένα πρόταγμα για την κατάργηση της ζωής ή του θανάτου. Το πραγματικό ζήτημα της εξουσίας που απασχολεί με γνήσιο και αυθεντικό τρόπο την υπόθεση της ελευθερίας έχει να κάνει με τρία θεμελιώδη ερωτήματα:

α) ποιος είναι ο φορέας της θέσμισης της κοινωνίας ή, καλύτερα, ποιος οικειοποιείται την αυτοθέσμιση της κοινωνίας; Με άλλα λόγια, σε ποιο βαθμό η ολική θέσμιση και οι επιμέρους θεσμίσεις διαμορφώνονται και θεματοποιούνται από το σύνολο μιας κοινωνίας (και/, καλύτερα, μιας πολιτικής κοινότητας) ή από ορισμένα προνομιούχα κομμάτια της κοινωνίας/πολιτικής κοινότητας που κυριαρχούν επί του συνόλου της;

β) ποιο είναι το περιεχόμενο της

κανένα εξωανθρώπινο/εξωκοινωνικό ανάφορο. Με άλλα λόγια, η κοινωνία, κάθε κοινωνία, θέτει η ίδια (όχι κατ' ανάγκη στο σύνολό της) το Θεσμό και το Νόμο της, έχοντας επίγνωση του γεγονότος αυτού. Η συγκάλυψη της πραγματικότητας αυτής βρίσκεται στην πηγή της ετερονομίας. Πρόκειται για μια κατάσταση στην οποία η κοινωνία αρνείται να δει στον εαυτό της το δημιουργό του θεσμού και του νόμου της. "Η κοινωνία είναι αυτοδημιουργία. Η θέσμισή της είναι αυτο-θέσμιση μέχρι τώρα αυτο-συγκαλυμμένη. Αυτή η αυτο-συγκάλυψη είναι ακριβώς το θεμελιώδες χαρακτηριστικό της ετερονομίας των κοινωνιών. Στις ετερόνομες κοινωνίες, δηλαδή στη συντριπτική πλειονότητα των κοινωνιών που υπήρξαν μέχρι σήμερα - σχεδόν σε όλες -, βρίσκουμε, θεσμικά εδραιωμένη και επικυρωμένη, την παράσταση μιας πηγής της θέσμισης που βρίσκεται έξω από την κοινωνία: στους θεούς, στον Θεό, στους προγόνους, στους νόμους της Φύσης, στους νόμους της RATIO, στους νόμους της Ιστορίας. Βρίσκουμε με άλλα λόγια, την επιβεβλημένη στα άτομα παράσταση ότι η θέσμιση της κοινωνίας δεν εξαρτάται απ' αυτά, ότι δεν μπορούν να θέτουν τα ίδια τον νόμο τους γιατί

στορίας που έχει γίνει και της ιστορίας που φτιάχνεται" (6), βρίσκεται η αυτοθέσμιση της κοινωνίας και στη βάση αυτής της αυτοθέσμισης η ίδια η ιστορία ως δημιουργία. "Η ιστορία είναι δημιουργία: δημιουργία ολικών μορφών ανθρώπινης ζωής. Οι κοινωνικοιστορικές μορφές δεν είναι "καθορισμένες" από φυσικούς ή ιστορικούς νόμους. Η κοινωνία είναι αυτο-δημιουργία. "Αυτό που" δημιουργεί την κοινωνία και την ιστορία είναι η θεσμιζούσα κοινωνία σ' αντίθεση προς την θεσμισμένη κοινωνία: κοινωνία θεσμιζούσα, δηλαδή κοινωνικό φαντασιακό με τη ριζική έννοια. Η αυτοθέσμιση της κοινωνίας είναι η δημιουργία ενός ανθρώπινου κόσμου: "πραγμάτων", "πραγματικότητας", γλώσσας, νορμών, αξιών, τρόπων ζωής και θανάτου, αντικειμένων για τα οποία ζούμε και άλλων για τα οποία πεθαίνουμε - και φυσικά, πρώτα και πάνω από όλα, η δημιουργία του ανθρώπινου ατόμου στο οποίο είναι ενσωματωμένη χοντρικά η θέσμιση της κοινωνίας".(7)

Υπό το φως των παραπάνω διευκρινίσεων, μπορούμε να καταπιστούμε εκ νέου με το σχετικό με την εξουσία ερώτημα που θέσαμε στην αρχή του κειμένου. Το να προτάσεις την κατάργηση της ε-

ολικής και των επιμέρους θεσμίσεων;

γ) πόσο ανοικτή σε ρητή αμφισβήτηση είναι η ολική και η επιμέρους θέσμιση/της από το σύνολο της κοινωνίας/πολιτικής κοινότητας;

Η απάντηση στα τρία αυτά ερωτήματα μας οδηγεί στον πυρήνα του προτάγματος της αυτονομίας: Η κοινωνία/πολιτική κοινότητα αναγνωρίζει ρητά ότι αυτή δημιουργεί την ολική και την επιμέρους θέσμιση της, που της επιτρέπουν να υπάρχει ως τέτοια, και το κάνει αυτό στο σύνολό της, έχοντας ταυτόχρονα επίγνωση του ότι, ακριβώς επειδή η ίδια θέτει τους θεσμούς της, όχι μόνο μπορεί, αλλά και **πρέπει** να τους αμφισβητεί σε διάρκεια και σε βάθος. "Η κορύφωση αυτής της διαδικασίας είναι το πρόταγμα εγκαθίδρυσης μιας αυτόνομης κοινωνίας: δηλαδή, μιας κοινωνίας ικανής να αυτοθεσμιζείται ρητά, συνεπώς να θέτει υπό αμφισβήτηση τους ήδη δεδομένους θεσμούς της, την ήδη κατεστημένη παράστασή της του κόσμου. Μ' άλλα λόγια: μιας κοινωνίας που, αν ζει υπό νόμους και ξέρει ότι δεν μπορεί να ζήσει δίχως νόμο, δεν υποδουλώνεται στους ίδιους της τους νόμους· μιας κοινωνίας, επομένως, στην οποία το ε-

ρώτημα: ποιος είναι ο δίκαιος νόμος; παραμένει πάντοτε πραγματικά ανοικτό".(8)

Το περιεχόμενο της αναρχικής/αντιεξουσιαστικής πολιτικής ταυτότητας δεν μπορεί φυσικά να είναι ούτε η κατάργηση της εξουσίας, ούτε πολύ περισσότερο ο θρίαμβος μιας (ούτως ή άλλως) ανύπαρκτης ατομικής ελευθερίας. Αντίθετα αποκτά ουσία μόνο αν νοηματοδοτηθεί ως φορέας ενός συλλογικού-κοινωνικού προτάγματος, του προτάγματος της αυτονομίας. Το τελευταίο μπορεί επιγραμματικά (και φυσικά σχηματικά) να διατυπωθεί ως ρητή εγκαθίδρυση της εξουσίας της κοινωνίας συλλογικά (νοούμενης δηλαδή ως πολιτικής κοινότητας) πάνω στις δραστηριότητές της, και όχι υποταγή της σ' αυτές. Το πρόταγμα αυτό δεν βρίσκεται ούτε σε συμφωνία αλλά ούτε και σε ρήξη με την ανθρώπινη φύση. Η ελευθερία δεν αποτελεί ανάγκη του ανθρώπου, εφόσον για αιώνες το ανθρώπινο είδος και οι κοινωνίες που αυτό δημιουργεί έχουν επιζηήσει δίχως αυτή. Αντίθετα συνιστά βούληση και επιθυμία του υποκειμένου. Για το λόγο αυτό άλλωστε δεν υπάρχουν εγγυήσεις επιτυχίας του ή αποτυχίας του. Εφόσον η ιστορία δεν είναι παρά ανθρώπινη δημιουργία, η υλοποίηση του προγράμματος της αυτονομίας εναπόκειται στη δράση των ανθρώπων, χωρίς να υπακούει σε καμιά αναγκαιότητα, φυσική ή ανθρώπινη.

Από την άλλη πλευρά, το πρόταγμα της αυτονομίας δεν συνιστά εγκεφαλική σύλληψη διανοουμένων, δεν βρίσκεται έξω από την ιστορία, ούτε αποτελεί ουτοπία. Θεμελιώνεται σ' εκείνη την έκφανση της ιστορίας και του κοινωνικού γίνεσθαι που είναι οι προσπάθειες και οι αγώνες των ανθρώπων (με κυμαινόμενη ένταση, ανάλογα με τις συγκυρίες) να αναπτύξουν αυτόνομη συλλογική δραστηριότητα και να συνδιαμορφώσουν τους όρους υπό τους οποίους εντάσσονται στις διάφορες όψεις της ζωής. Η ουσία του δεν είναι η επίλυση των προβλημάτων των ανθρώπων χωρίς αυτούς, αλλά η ανάδειξη και η κατίσχυση της δυνατότητάς τους να επιλύουν οι ίδιοι τα προβλήματά τους και να διαχειρίζονται τις υποθέσεις τους. Είναι η συλλογική διαχείριση των κοινωνικών δραστηριοτήτων από όλους όσους μετέχουν σ' αυτές. Είναι η εκτύλιξη της αυτόνομης δράσης των ανθρώπων και η διάχυσή της σε όλες τις όψεις της ζωής. Είναι η αναγωγή κάθε ανθρώπινης δραστηριότητας σε δραστηριότητα, όπου θα πραγματώνεται η συλλογικότητα, η αλληλεγγύη και η αυτονομία. Είναι τέλος ο επαλληλισμός της σχέσης της κοινωνίας με τους θεσμούς, με τις αρχές και με τις φαντασιακές σημασίες που διέπουν την ύπαρξη και την λειτουργία της.

N.B. - N.G. Αθήνα

Σημειώσεις

1. Κ. Καστοριάδης, Χώροι του Ανθρώπου, εκδ. Ψυλόν, 1995, σελ. 227
2. ο.π. σελ. 117
3. ο.π. σελ. 275
4. ο.π. σελ. 116
5. ο.π. σελ. 220
6. Κ. Καστοριάδης, Η Φαντασιακή Θέσμιση της Κοινωνίας, εκδ. Ράππα, σελ. 160
7. Κ. Καστοριάδης, Χώροι του Ανθρώπου, σελ. 162
8. ο.π. σσ 223-224